

SOCIAL DEMOKRATEN

1 • MAJ 2015

10 ÅR MED THORNING-SCHMIDT

10
ÅR

VI HAR BRAGT DANMARK TILBAGE PÅ SPORET

TAK FOR KAFFE
OPVARMNING TIL VALG – MED PEPTALK,
KAFFE OG GADEKAMPAGNE

LIGESTILLING
STORT TEMA OM 100-ÅRET
FOR KVINDERNES STEMMERET

6

DANMARK ER TILBAGE PÅ SPORET

10 år med Helle Thorning-Schmidt – stort interview med formanden (og statsministeren)

14

NU GÆLDER DET

Opvarmning til valg med peptalk, kaffe og gadekampagne

24

LIGESTILLING

Lige ved og næsten – stort tema om 100-året for kvindernes stemmeret

32

I SKOLE MED AOF

Oplysningsforbundet vokser og vokser – og lærer både flygtninge og ordblinde dansk

- 3 Leder
- 4 Christiansborgnyt
- 21 EU-siderne
- 30 Den røde stol
- 34 Navne & noter
- 36 Velkommen til Liana Landel

Gratis medlemsblad for Socialdemokraterne. Ansvarshavende: Partisekretær Lars Midtiby | **Redaktør:** Morten Bruun/Redaktionen.dk | **Levering og adresseændring:** Kirsten Jensen: 7230 0846 eller kartotek@socdem.dk | Bladet postsendes til medlemmer, hvis partiforening er tilsluttet Socialdemokraternes centrale medlemsfortegnelse. | **Indmeldelse:** Socialdemokraterne, Danasvej 7, 1910 Frederiksberg C, 7230 0800 eller via socialdemokraterne.dk | **Årsabonnement:** Kan tegnes for 250 kr. | **Design og grafisk produktion:** Datagraf | **Tryk:** Stibo Graphic. Fotos gengivet i bladet tilhører Socialdemokraterne, medmindre andet er angivet. | **Forsiden:** Helle Thorning-Schmidt. | **Fotograf:** Thomas Sjørup/Redaktionen.dk | **Redaktionen:** redaktion@socialdemokraten.dk · Lars Midtiby: partisekretaer@partikontoret.dk · Stine Svarre Gaardhøj: stine@partikontoret.dk · David Tarp: sdata@ft.dk · Mette Svalgaard: mesv@partikontoret.dk · Lissa Galle: lissa@partikontoret.dk | **Journalister:** Diana Ebba Ø.B. Pedersen, Michael Holbek (alle Redaktionen.dk), Ellen Stampe, Bjarke MacCarthy og Poul Madsen. | Redaktionen påtager sig intet ansvar for materiale, som indsendes uopfordret. | **annoncer:** kontakt redaktionen.

VI ER KUN LIGE BEGYNDT

AF HELLE THORNING-SCHMIDT, PARTIFORMAND

Det går fremad i Danmark. Vi kan nu se resultaterne af de beslutninger, som vi har taget de seneste knap fire år. Vores politik virker.

Der er igen styr på økonomien. Flere kommer i arbejde. Ventelisterne falder. Der er færre indbrud og kriminelle. Og det kan bedre betale sig at arbejde. For blot at nævne nogle få eksempler.

Og vi skal videre. Danmark er et ganske særligt land. Med stor lighed og omfordeling. Med solidaritet og et stærkt fællesskab. Det skal vi holde fast i. Det er det Danmark, vi kender. Men der er stadig masser af opgaver at tage fat på. Det danske velfærdssamfund kommer ikke af sig selv. Vi skal vælge det hver dag. Det er Socialdemokraterne parate til.

Vi har i mere end tre år vist, at vi er en reformregering. Det vil vi også være fremover. Fordi Danmark kun kan klare sig, hvis vi bliver dygtigere, og vores virksomheder er konkurrencedygtige.

Vi står vagt om økonomisk ansvarlighed. Pengene skal passe. Da Lars Løkke Rasmussen havde ansvaret, skred budgetterne år for år. Over 100.000 danskere mistede deres arbejde. Danmark kom under skærpet økonomisk opsyn i EU. I dag er der styr på budgetterne, og der er tillid til dansk økonomi. Sådant skal det også være fremover.

Vi skal investere i vores velfærd. I bedre kræftbehandling. I vores børn og unge. I mere og bedre uddannelse. Og vi har pengene til det.

Mange hilsener
Helle Thorning-Schmidt

Helle Thorning-Schmidt

Fordi vi har fået styr på økonomien, har vi råd til at bruge tre milliarder mere på velfærd i gennemsnit hvert år frem mod 2020.

Tre milliarder kroner hvert år er ikke luksus. Men det er meget mere end den nulvækst, som Venstre vil trække ned over den offentlige sektor. Nulvækst vil betyde nedskæringer på velfærd og tusindvis af færre offentligt ansatte. Eller det vil gå ud over ydelser som kontanthjælp og førtidspension. Nulvækst, så langt øjet rækker, vil være et eksperiment med velfærdssamfundet, som vi ikke har set før.

Derfor er der meget på spil, når danskerne igen skal til valg. Spørgsmålet er klart: Skal vi holde Danmark på den sunde og fornuftige kurs, vi har lagt? Eller skal vi kaste Danmark ud i et eksperiment med mindre velfærd og tvivlsomme skattelettelser? For det bliver konsekvensen, hvis de borgerlige vinder.

Efter nogle hårde år er det lykkedes at få Danmark på ret kurs igen. Vi har nået meget. Men vi har stadig meget, vi gerne vil. Vi er kun lige begyndt. 🇩🇰

” Derfor er der meget på spil, når danskerne igen skal til valg

CHRISTIANSBORG NYT

LIGE MULIGHEDER FOR BØRN

Børn skal have lige muligheder. Sådan lød overskriften, da FOA arrangerede høring i Fællessalen på Christiansborg 9. april. Det synspunkt erklærer Socialdemokraternes børne- og familieordfører, Julie Skovsby, sig enig i. Og derfor har Socialdemokraterne og regeringen kæmpet for bedre vilkår for børnefamilierne.

– Vi vil ikke acceptere, at børn vokser op i fattigdom. Derfor har vi blandt andet givet enlige forsørgere flere penge mellem hænderne. Desuden har vi øget kvaliteten i dagtilbuddene, siger Julie Skovsby.

Et panel med børneordførere fra S, SF, DF, LA og Enhedslisten deltog i høringen, og efterfølgende blev AE's undersøgelser af børnefattigdom præsenteret.

FLERE LÆRLINGE – OGSÅ UNDER JORDEN

Man behøver altså ikke kun at lede under jorden for at finde lærlinge, men det var dog her ved metrobyggeriet, at undervisningsminister Christine Antorini mødte fire strukturlærlinge i slutningen af marts. De fire er en del af lærlingeopsvinget, som regeringen har kæmpet intensivt for. Og nu viser resultaterne sig endelig – blandt andet ved metrobyggeriet. Her er antallet af praktikpladser blevet fordoblet til 50 på et år.

– Regeringen har arbejdet målrettet for at sikre flere unge en praktikplads. Blandt andet får landets erhvervsskoler og praktikcentre 55 millioner kroner til at ansætte flere praktikpladskonsulenter. Samtidig skal praktikcentre og skoler i en forsøgsperiode tilbyde helt små virksomheder administrativ hjælp til at oprette praktikpladser, siger Christine Antorini.

BESØGTE SKAT PÅ ÅRETS TRAVLESTE DAG

Telefonerne glødede, da skatteminister Benny Engelbrecht besøgte SKAT i Odense 9. marts. Det var nemlig dagen efter, at danskerne fik deres årsopgørelse – og altså fik svar på, om der enten skulle trækkes fra eller sættes penge ind på kontoen. Det var en medarbejder hos SKAT, der opfordrede Benny Engelbrecht til at kigge forbi på den travle dag, og det blev en oplevelse, fortæller ministeren.

– Det er godt og betryggende at se, hvordan medarbejderne i SKAT kan holde det kølige overblik på så presset en dag, siger Benny Engelbrecht.

I alt 3,3 millioner danskere skal tilsammen have 17,7 milliarder kroner tilbage i skat.

HOLD PÅ HAT OG BOLIGBRILLER

Bor du til leje? Så hold på hat og briller!

Fleere af Venstres medlemmer af Folketinget meddelte i starten af marts, at de vil fjerne reguleringer af huslejerne. Det vil betyde, at huslejen i mere end 350.000 private udlejningsboliger i gennemsnit vil stige med mere end 50 pct.

Socialdemokraterne har før jul indgået en boligaf-tale – uden Venstre – der sikrer, at 100.000 lejere kan se frem til, at deres bolig bliver renoveret i de kommende år.

Det budskab var blandt andre Yildiz Akdogan på gaden i Husum for at sprede.

– Det er vigtigt at gøre lejerne opmærksomme på, at det er os socialdemokrater, der står for at løfte den almene sektor. Jeg kender området, vi besøgte, og jeg har været indenfor for at se en af de renoverede lejligheder. Det er blevet rigtig flot, siger Yildiz Akdogan.

STOR AFTALE OM BEDRE ARBEJDSMILJØ

Kort før påske nåede regeringen at indgå en politisk aftale med Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti om at styrke arbejdsmiljøindsatsen. Målet med aftalen er, at flere mennesker i Danmark får et godt og langt arbejdsliv.

Det betyder blandt andet, at Arbejdstilsynet fremover skal føre endnu flere tilsyn med virksomheder med størst risiko for arbejdsmiljøproblemer – og færre tilsyn med virksomheder, der har styr på arbejdsmiljøet.

Partierne vil med aftalen også sikre, at dårligt arbejdsmiljø aldrig bliver et konkurrenceparameter. Virksomheder, der groft bryder arbejdsmiljøreglerne, skal derfor straffes med større bøder.

– Hvis vi for alvor skal forbedre arbejdsmiljøet, skal vi sikre, at Arbejdstilsynet bruger flest ressourcer på de arbejdspladser, hvor der er størst problemer. Derfor er jeg rigtig glad for, at vi med aftalen målretter arbejdsmiljøindsatsen endnu mere mod de virksomheder, hvor vi kan se, at de ansattes sikkerhed og sundhed ofte er hårdt prøvet, siger beskæftigelsesminister Henrik Dam Kristensen.

METTES KUR MOD POLITIKERLEDE

Hvis befolkningen lider af politikerlede, så har Mette Gjerskov måske en løsning, som mange likede på de sociale medier, da hun præsenterede den kort efter påske: Lad politikerne tale selv i mere end 20 sekunder. Afskaf de politiske kommentatorer, og giv taletiden til politikere med noget på hjerte.

Det hele skal, hvis det står til Mette Gjerskov, køre som et forsøg i en måned.

Fordelen er, at man vil opdage, at nogle politikere faktisk har sat sig rigtig godt ind i tingene, mens andre vil udstille sig selv, fordi de skal levere mere end bare en one-liner.

Foto: Folketinget.dk

PREHN HOPPER PÅ ØLKASSEN

Socialdemokraternes transportordfører, Rasmus Prehn, har mange talenter. Om ølbryggeri er en af dem, må man håbe på. For sammen med Thisted Bryghus vil Rasmus Prehn nemlig producere sin egen øl.

– Det skal være en øl, jeg kan dele ud i valgkampen og servere til møder og andre steder. Det bliver en vaskeægte klassiker af en mørk humleridder. Ikke noget hvedehalløj her, lyder det fra den kommende brygmester.

Spørgsmålet er så, hvad man skal kalde den nye øl. Rasmus Prehn efterlyste hjælp på Facebook, og her kom rigtig mange forslag. Partifælle Rasmus Horn Langhoff foreslog »Prehns Porter«, mens andre mente, at »Velfærdspils« eller »Letbanebajer« måtte være det rette navn.

Valget faldt nu på »Ren Prehn« med undertitlen »for smagen og sagen«.

Efter releaseparty i Aalborg tager Prehn øl med på besøg i foreninger, på arbejdspladser eller hos andre, der har lyst til at smage politikerbryggen. Når kassen er tom, stiller Rasmus Prehn sig op og holder politisk tale.

TILLYKKE TIL OMBUDSMANDEN – OG ALLE OS ANDRE

En af Danmarks mest populære eksportvarer, Ombudsmanden, havde 60-års jubilæum 1. april. Folketingets Ombudsmand er en dansk/nordisk opfindelse, som flere andre lande rundt omkring i verden også har fået øjnene op for.

– På trods af forskellig betydning fra land til land er Ombudsmanden blevet et vigtigt bidrag til at styrke borgerens retssikkerhed. Jeg bliver altid lidt stolt over, at vi ud over legoklodser og fjernvarmerør også har kunnet eksportere en så vigtig samfundsinstitution, der har været med til at gøre

Danmark til verdens mindst korrupte land og danskerne til et af verdens lykkeligste folk, skrev Folketingets formand, Mogens Lykketoft, på Facebook.

Ombudsmand Jørgen Steen Sørensen rettede i sin tale fokus mod fremtiden i stedet for fortiden.

– Vi skal fange de fejl, som ryger gennem systemets eget net, og som faktisk betyder noget. Vi skal være tydelige, og vi skal stå fast. Og vi skal have vores synspunkter, også når de ikke er populære. Det danske samfund er så højtudviklet, at dets forskellige aktører sagtens kan leve i konstruktiv sameksistens, selv om de spiller forskellige roller på retsstatens scene, sagde Jørgen Steen Sørensen.

A portrait of Helle Thorning-Schmidt, the Danish Prime Minister, looking over her shoulder with a slight smile. She has blonde hair and is wearing a bright green top. The background is a blurred indoor setting.

HELLE THORNING-SCHMIDT

- 48 år.
- Medlem af Europa-Parlamentet fra 1999-2004.
- Medlem af Folketinget og formand for Socialdemokraterne siden april 2005.
- Statsminister siden oktober 2011.

»VI HAR BRAGT DANMARK TILBAGE PÅ SPORET«

– Vi ville gerne føre Danmark gennem krisen med vores ordentlighed og solidaritet i behold. Det er vi godt i gang med, men vi er ikke færdige, siger Helle Thorning-Schmidt, der er klar til fire år mere som statsminister.

AF MORTEN BRUUN · FOTO BJARKE MACCARTHY

Der er sådan set rigeligt at tale om, da vi banker på hos statsministeren for at bladre lidt i hendes scrapbog. Efter hendes ti år som partiformand og næsten fire år som regeringsleder er det garanteret en spændende bog – fyldt med anekdoter, minder og muligvis også enkelte hemmeligheder – vi skal dykke ned i.

Helle Thorning-Schmidt har heller ikke noget imod at fortælle historierne. Men det er trods alt ikke fortiden, der optager hende lige nu. Det er fremtiden og det forestående valg, hun kerer sig allermost om. Det afslører hun, da vi spørger, hvad hun skal lave de næste fire år:

– Det er op til vælgerne, men jeg håber selvfølgelig, at vi vinder, så vi kan fortsætte med det arbejde, vi har sat i gang. Holde Danmark på sporet. Videreudvikle Danmark, svarer Helle Thorning-Schmidt – og tilføjer den lille detalje, der viser, at det er statsministeren, der taler:

– Ikke for Socialdemokraternes skyld. Men fordi vi mener, at det er bedst for Danmark. Vi har ikke plads og råd til tvivlsomme skattelettelser og nye eksperimenter, hvor vi bruger pengene på den forkerte måde.

Det er den makronbund af økonomisk ansvarlighed, hun og Socialdemokraterne går til valg på – samtidig med at der stadig er plads til at udvikle velfærdssamfundet og bygge oven på de reformer og resultater, der er skabt de seneste år.

– Vi har jo lagt en 2020-plan frem, som betyder, at vi hvert år kan bruge tre milliarder kroner mere på den offentlige

sektor. Der er ikke tale om guld og grønne skove, men en beskeden udvikling. Den står dog i modsætning til den nulvækst, som Venstre og nogle af de borgerlige partier er optaget af. Vores plan betyder, at vi stadig kan hjælpe børnene, de unge, de ældre og de syge. Det er ikke et totalt nyt Danmark, der venter. Vi vil bare gerne fuldføre det, vi har sat i gang.

Og det vil så være lidt ærgerligt, hvis I ikke får lov til det ...?

– Altså ... Nu har vi fået Danmark ind på et spor, hvor vi gerne skulle blive. Da vi overtog regeringsmagten, stod vi midt i en vanskelig tid. Dengang sagde vi, at vi gerne ville føre Danmark gennem krisen med vores ordentlighed og solidaritet i behold. Det er vi godt i gang med, men vi er ikke færdige.

Jeg tror godt, jeg ved, hvad du mener med »solidaritet«. Men hvad betyder »ordentlighed«?

– Jamen det er på mange måder det samme. At hver enkelt af os har en fornemmelse af, at selv om ulykken ikke rammer mig, så kan den godt ramme min nabo, og vi bliver nødt til at tale ordentligt om hinanden. Der har været en tendens til at tale meget hårdt om de arbejdsløse – som om de nærmest ikke gad arbejde. Det vender jeg mig imod, for vi skal huske, at arbejdsløshed og sygdom kan ramme os alle. Derfor skal vi tale til – og om – hinanden med respekt og ordentlighed. Vi ved alle sammen godt, hvad det er, men jeg tror bare, at vi har brug for at minde

hinanden om det. Der har sneget sig en meget ubehagelig tone ind. Der bliver sparket nedad, og det skal vi simpelt hen lade være med.

Tænker du for eksempel på Venstres kampagne om, at det skal kunne betale sig at arbejde?

– Ja. Det er ikke en god kampagne, der slår meget hårdt ned på en meget lille gruppe på cirka tusinde familier. Og jeg er sikker på, at hvis man gik ind i de familier og fik deres historier, ville vi støde på en lang række gode grunde til, at netop de mennesker har haft svært ved at bide sig fast på arbejdsmarkedet.

Hvad er det egentlig at være socialdemokrat i 2015?

– Det er det samme, som det var i 1871, men nu er det bare tilpasset en anden tid. Vi kæmper for lighed, vi kæmper for gode liv til de fleste, vi kæmper for, at der er arbejde at få. Vi kæmper for social retfærdighed og for, at ethvert menneske har mulighed for at udleve sit potentiale og ikke er tynget af sin baggrund, sin klasse, eller hvad det måtte være. Og så har vi aldrig været et parti, der fratager det enkelte menneske ansvaret for sig selv. Vi vil have et samfund, der hjælper hver enkelt til at tage det fulde ansvar for sig selv. Alle de grundlæggende værdier har ikke ændret sig. Det er dem, der driver os og holder os sammen.

– Og så er vi også et parti, der tør tage ansvar, selv om det giver knubs. Det ligger meget dybt i vores fælles dna, at vi ikke er ▶

bange for opgaven. Det så vi meget tydeligt, da SF ikke længere ønskede at være med i regeringen. Det ligger slet ikke til os, at man kan foretage det valg. Hvis man har mulighed for at tage ansvar, gør vi det. Vores ansvarsgen er lige så stort som vores retfærdighedsgen.

Der har ikke været meget blokpolitik i din regeringstid?

– Nej. Jeg vil meget gerne indgå aftaler hen over midten, og vi har indgået aftaler med alle otte partier i Folketinget. Det siger meget om det danske demokrati, at vi kan gøre det. Jeg synes, det er en styrke at indgå brede aftaler og få mange mandater engageret i vores beslutninger.

Er det ligefrem sundt med en mindretalsregering?

– Ja, måske. Det er ganske vist meget besværligt, men vi er hver dag tvunget til at finde nogle flertal i Folketinget og drøfte tingene med andre partier. Det betyder selvfølgelig, at intet bliver, præcis som vi gerne vil have det, og det er der så nogle, der kalder løftebrud. Men dansk politik handler om kompromiser, og det tror jeg, vælgerne er klar over.

Hvornår griner du ad dig selv?

– Det gør jeg hver dag, når jeg gør noget, som er sjovt, forkert eller latterligt. Man skal have evnen til at grine ad sig selv og se, at de situationer, man står i, kan være ret komiske. Vi har for eksempel haft en del spas med, at jeg meddelte, at vi helst ikke skulle have flere regeringsrokader, og så kom der to-tre stykker mere.

Hvornår kommer du hjem og siger til familien, at »det var sgu en god dag på jobbet«?

– Det gør jeg rigtig, rigtig tit. For jeg synes, vi laver mange gode ting. Som for eksempel da vi hen over påsken indledte kampagnen med vores resultater. Jeg er glad for, at vi på den måde fremhæver, at ventelisterne er kortere, at der er mindre kriminalitet, mindre ungdomskriminalitet, historisk mange unge på uddannelse, og at det nu bedre kan betale sig at arbejde, end det kunne i 2011.

– I de seneste knap fire år har der været masser af kritik. Men jeg har hele tiden – også når vi har fået flest skældud – haft en klar fornemmelse af, at vi har gjort det rigtige. Vi har handlet i pagt med vores ansvarlighedsgen, og det skal vi huske at minde hinanden om. Som socialdemokrater skal vi også holde hovedet højt. 🌹

FORMANDENS SCRAPBOG

NY FORMAND FØDT

I dag føles det, som om det er hundrede år siden, men 12. april 2005 i Vega var en speciel aften. Meget speciel. Det havde været en hård valgkamp mellem Frank og mig, og så lykkedes det at vinde. Jeg var glad, men følte også ydmyghed over for opgaven og partiet og den historie, man står på som formand for Socialdemokraterne. Det er virkelig en opgave, man skal gå til med ydmyghed – og jeg har altid været meget bevidst om, at jeg står på skuldrene af de tidligere formænd og deres gerninger. Som formand for Socialdemokraterne er der meget at arbejde for og meget at leve op til, og det synes jeg selv, jeg prøver på.

DET FØRSTE STORE RESULTAT

Som formand skal man også levere resultater, og Velfærdsaftalen fra 2006 var den første store aftale, jeg var med til at indgå. Vi tilpassede blandt andet reglerne for efterløn og fandt milliarder til at styrke uddannelse. Det var ikke en af de beslutninger, der var udelte begejstring for i partiet, men jeg er stadig meget glad for, at vi besluttede at være med. Den aftale er afgørende for, at der også er styr på økonomien i dag, selv om de i Venstre siger, at det kun skyldes deres reformer. Men det er ikke rigtigt.

INSPIRATION PÅ HJEMMEBANE

Jeg har gennemført rigtig mange valgkampe efterhånden og har altid været engageret i de kommunale valgkampe. I 2005 tror jeg, at jeg nåede at besøge partikammerater og kandidater i 52 kommuner, og i 2009 var jeg så meget ude, at jeg endte med at blive syg på valgaftenen. Det er sjovt at være med, fordi det giver en rigtig god mulighed for at møde andre, høre om deres livssituation og få noget med hjem. Sådan er det hver gang – uanset om det er i forbindelse med en valgkamp, eller det handler om et besøg på en virksomhed.

Jeg oplevede det blandt andet, da jeg for nylig var på Arla og mødte en mejerist, der kom hertil som flygtning i 1990'erne. Dengang tror jeg ikke, han anede, hvad en mejerist var, men nu har han uddannet sig og fået job. Jeg spurgte ham, hvad vi – i hans øjne – skal gøre, hvis vi vil tilbyde det bedste, for nye flygtninge. Han svarede, at vi skulle sørge for at give dem et arbejde. Det er måske ikke stor videnskab, men han ved, hvor afgørende det er. Han var så inspirerende, og sådan en sætning bliver hængende, og hans historie var bare så fin at tage med.

INSPIRATION PÅ UDEBANE

Jeg har altid været glad for at tale med folk og ledere uden for Danmarks grænser og få inspiration til, hvordan de tackler deres udfordringer. I dag – som statsminister – møder jeg i sagens natur mange, men allerede før jeg blev partiformand, var jeg engageret i det internationale arbejde i Policy Network sammen med blandt andre

Tony Blair og Bill Clinton. Det er vigtigt for mig at lytte til, hvad andre siger, og jeg har lært meget af de to. Jeg har stadig kontakt med Bill Clinton, men sidst jeg mødte ham og Hillary – det var i september sidste år – talte vi næsten ikke om politik. Der snakkede vi mest om, at de skulle være bedsteforældre.

Foto: Scampix

HOLD FINGRENE FRA 1. MAJ

Jeg elsker 1. maj. Jeg har været med 11 gange som formand, og dagen er en ægte institution, og den rundede endda 125 år i år. Men det er lidt trættende, at dagen hver eneste gang starter med, at der sidder nogle mennesker i morgen-tv og udtrykker tvivl om, hvorvidt 1. maj stadig har værdi. Men når jeg så kommer rundt i landet, møder jeg en masse glade mennesker – tusindvis af glade mennesker – som er med til at fejre dagen, og så er det lidt trivielt at høre på, at 1. maj ikke har værdi. Altså ... Lad os nu holde fast i, at vi stadig går ind for solidaritet og ligeværd og lighed. Det er det, vi fejrer 1. maj. Og det er da en fin ting.

STATSMINISTERENS SCRAPBOG

Foto: Tina Harden

EN NY STATSMINISTER ER FØDT

15. september 2011 var en meget speciel dag. Det var et tæt valg, så det var først ret sent, så det var først ret sent, vi kunne være sikre på resultatet. Jeg så hurtigt, at det var en vanskelig parlamentarisk situation – muligvis den maksimale vanskeligste situation – vi var havnet i. Folketinget blev sammensat,

så det ville blive rigtig svært at drive en mindretalsregering. Det var det, jeg tænkte mest på i de dage – og det er faktisk først bagefter, at det er gået op for mig, at det også var en historisk aften med den første kvindelige statsminister og alt det dér. Det er lidt mærkeligt, at man

– så at sige – selv er en del af historien, og det var en fin dag i ligestillingens navn, da jeg 8. marts – på Kvindernes Internationale Kampdag og i anledning af 100-året for kvindernes valgret – inviterede alle nuværende og tidligere kvindelige ministre til frokost på Marienborg.

MEN KONGRESSEN KLAPPEDE

Jeg er en meget følsom type. Jeg græder tit, og der skal ikke meget til, før jeg bliver rørt. Hvis moderen er i studiet til »X Factor«, sidder jeg og vræler. På kongressen i 2013 fældede jeg også et par tårer på en dag, der var meget overvældende. Det startede med de værste overskrifter i aviserne, og jeg kan huske, at jeg mødte Mette Frederiksen til morgenmaden, og vi stirrede bare på hinanden og var nødt til at kramme, fordi det hele var så grotesk den morgen. Det var så voldsomt, og derfor var det meget specielt at blive mødt med kongressens varme. Egentlig har jeg aldrig forstået,

hvorfor nogle folk syntes, reaktionen var så mærkelig, for vi er jo en meget tæt forsamling, når vi holder kongres. Den betyder rigtig meget for mig, fordi jeg møder så mange, som jeg har kendt i mange år og holder af. Vi har kæmpet sammen og været på gaden sammen. Før gik folk ud med deres kredse lørdag aften, men nu har vi kongresfest. Det var noget af det første, jeg var med til at ændre som formand. Jeg får ikke selv danset igennem, for jeg skal altid op dagen efter og lave replik og tale med en masse presse, så på en måde er jeg bare blevet meget, meget kedelig.

Foto: Scampix

I NATIONENS TJENESTE

En af mine absolut nødvendige og meget vigtige pligter er at besøge de folk, vi sender på mission i udlandet. Når de har fået den opgave, er det også vigtigt, at vi er hos dem mentalt. Derfor har jeg gjort meget ud af de besøg. Jeg har besøgt soldaterne i Afghanistan, jeg har besøgt de nødhjælpsarbejdere, der er taget til Afrika for at bekæmpe ebola, og her er jeg i Kuwait for at tale med de mennesker, der sikrer, at vi også kan bekæmpe ISIL fra luften. De yder en fantastisk indsats, og det er vigtigt at møde dem for at forstå deres opgave. Man kan sidde og læse tonsvis af papirer, men en samtale med folkene på stedet fortæller ofte meget mere. På kongressen sidste år adresserede vi selvfølgelig en hilsen til soldaterne – og jeg beundrer faktisk også os selv for, at vi som parti kan tage del i det tunge ansvar for Danmarks sikkerhed.

HAR BEVARET MIG SELV

At være statsminister er et job, hvor man hele tiden lærer. Sådan er det i øvrigt med de fleste job. Men det er klart, at jeg er en bedre statsminister i dag, end jeg var for knap fire år siden. Jeg har det rigtig godt med jobbet og de opgaver, jeg skal løse hver dag. Det handler om mange forskellige beslutninger, og jeg har det godt med at træffe de beslutninger, også når det er vanskelige sager, og dem er der mange af. Jeg har det godt med at sidde for bordenden og lede og drive ting frem, men jeg føler også, at jeg har bevaret mig selv i det. Jeg tror, jeg er blevet bedre til at vælge mine kampe og de konflikter, jeg vil gå ind i. I det hele taget handler politik om at styre sit temperament. Man må ikke blive for gal eller for vred eller for sur, for man skal hele tiden kunne komme tilbage til sin forhandlingspartner – uanset om

Foto: Polfoto

det er den ene eller den anden. Så det nytter ikke at være sådan en, der ikke kan styre sit temperament og ikke har

kontrol over sig selv og går og smækker med dørene. Og det gør jeg ikke.

»DEN AFTEN GAV DET MENING AT SAMLES«

Terrorangrebet i København var en voldsom begivenhed. Men dagene efter viste ifølge Helle Thorning-Schmidt, at vi er et stærkt samfund.

Vi skruer tiden tilbage til 16. februar. 30.000 mennesker er samlet foran Krudttønden på Østerbro i København. Det er kun to dage siden, en 22-årig mand har dræbt to civile og såret seks politibe-

tjente ved to terror-attentater i København, og det er dem, vi mindes på den kolde, men klare aften.

Men selv om baggrunden er trist, vil deltagerne i mindehøjtideligheden formentlig altid huske den som en fin

og stærk oplevelse. Det var nemlig, som statsminister Helle Thorning-Schmidt formulerer det i dag, »en af de aftener, hvor det gav mening at samles«.

Hun opholdt sig i sit hjem, da den 22-årige angreb Krudttønden lørdag 14. februar om eftermiddagen. Gerningsmandens mål var formentlig den svenske muhammedtegner Lars Vilks, der deltog i debattmøde. Vilks blev ikke ramt, men den 55-årige filminstruktør Finn Nørgaard blev dræbt.

Kort efter midnat natten til søndag angreb den 22-årige jødernes synagoge i Krystalgade, hvor han tog livet af den 37-årige vagtmand Dan Uzan. Få timer senere blev den 22-årige selv dræbt, da han åbnede ild mod politiet.

– Det var en meget alvorlig begivenhed i vores historie. Blot en måned efter terroraktionen i Paris var det meget voldsomt at opleve, at der også her var en galning iblandt os. En galning, der ville skyde to forskellige steder. Vi var mange, der ikke sov hele den nat, men bare sad og ventede på nyt. Vi anede ikke, hvad der ville ske, og frygtede hele tiden det værste. Det var en meget stor lettelse, da politiet fik ham, mindes Helle Thorning-Schmidt og fortsætter:

– For mig handlede de næste dage mest om at betrygge danskerne og fortælle, at der var styr på, hvordan myndighederne håndterede situationen. Og det var der.

Hvordan oplevede du så, at vi håndterede det som nation?

– Meget fint. Og det kom blandt andet til udtryk ved mindehøjtideligheden mandag aften. Det var en smuk aften, fordi der var så mange mennesker, der signalerede, at de ville tage gaden og København tilbage og sige: »Vi vil ikke have det på den måde – vi vil kunne færdes frit og trygt«. Jeg

Foto: Scanpix

Foto: Scanpix

Helle Thorning-Schmidt, ledsaget af sin mand Stephen Kinnock og flankeret af blandt andre kronprinsen og politiske kolleger, oplevede mindehøjtideligheden som en »smuk aften på en trist baggrund«: – Den viste, at vi er et stærkt samfund.

” Dybest set handler det vel om, at vi vil dele vores følelser med hinanden, når vi oplever noget, der er så stærkt

var selv på scenen og havde derfor det privilegium, at jeg kunne se de utroligt mange mennesker, der deltog i den manifestation.

Efterfølgende har Helle Thorning-Schmidt forsøgt at forstå, hvorfor 30.000 mennesker vælger at deltage i sådan en højtidelighed. Hun leder stadig efter svaret:

– Vi er kun mennesker, og vi har behov for at stå sammen. Når der sker en begivenhed, bliver vi heldigvis ikke hjemme i vores stuer. Uanset om det er en glædelig eller sørgelig begivenhed, ønsker vi at være sammen med andre. Jeg tror ikke, der findes en enkel, rationel forklaring på, hvorfor 30.000 samles foran Krudttønden for at mindes de døde. Dybest set handler det vel om, at vi vil dele vores følelser med hinanden, når vi oplever noget, der er så stærkt.

– Det var også det, der kom til udtryk foran synagogen i Krystalgade, hvor folk blev ved med at komme med blomster og tilkendegivelser. Jeg oplevede også selv en stor trang til at lægge blomster – ligesom jeg havde gjort det en måned forinden ved den franske ambassade. Der tænkte jeg på, hvor vigtigt det er at vise solidaritet i sådan en situation.

I Folketinget kan I reagere med ny lovgivning efter et angreb som det i København. Men de menneskelige reaktioner, du beskriver her, handler ikke om paragraffer og sanktioner?

– Nej. Dagene efter angrebet i København viste os, at vi er et stærkt samfund. Vi vil ikke lade os slå ud af kurs. Vi tror på det gode samfund. Vi tror på det trygge. Vi tror på samværet og respekten imellem mennesker uanset forskellighed. Det er jo også det, vi signalerer sådan en aften som den foran Krudttønden. 🌹

VORES HELLE

Hun er sej, stærk og ukuelig. Sådan lød anmeldelserne, da Socialdemokraterne fejrede Helle Thorning-Schmidts 10-års jubilæum med en reception på Christiansborg. Gæster fra både højre og venstre dukkede op – vi mødte en lille håndfuld fra egne rækker.

SE FREMAD

Uffe Steiner Jensen, tidligere borgmester i Fredericia: Når man bliver valgt som formand for Socialdemokraterne, indebærer det, at man også bliver statsminister. Dermed kan man sige, at hendes resultat ikke bliver meget større. Jeg er meget imponeret over hendes robusthed. Hun har fået rigtig mange skældud. Nogle har været velfortjent, andre bestemt ikke. Men lige meget hvad, så står hun stadig op. Hun er simpelthen sej, og det er en stor kvalitet i denne her branche. Mit bedste råd er, at hun skal beskæftige sig mindre med nutiden og mere med fremtiden. Det er der i det hele taget alt for få politikere, der gør.

UD BLANDT BORGERNE

Jesper Christensen, socialborgmester i København: Hendes største bedrift er, at hun har den personlighed, hun har. Det, der står stærkest for mig, er, hvor ukuelig hun er. Mit gode råd til Helle er, at hun skal være ude blandt borgerne. Hun skal mikse hverdagsdemokratiet med de store linjer, og jeg synes faktisk, at hun har opprioriteret det. Men jeg vil gerne have endnu mere af det.

FRA ÆLLING TIL SVANE

Conny Jensen, medlem af Region Midt: Jeg er fuld af beundring for, hvor flot hun er kommet igen. Hun er vokset fra at være en grim ælling til en smuk svane, som helt sikkert svømmer videre. Vi er glade for Helles meldinger om regionernes overlevelse. Mange mener måske, at Christiansborg-politikere er meget langt fra regionerne, men Helle har gjort det til skamme det seneste år. Ingen er i tvivl om, at hun arbejder rigtig godt sammen med regionerne.

LYT TIL DSU :-)

Alexander Grant, formand for DSU: Der er helt vildt meget under Helle Thornings ledelse, som DSU er tilfreds med. Særligt folkeskolereformen og forløbet omkring den har, synes vi, været en vigtig sag. Det er bestemt ikke alle og enhver, der ville have viljestyrken til at vende op og ned på skolen på den måde. Et godt råd? Hun skal blive ved med at stå fast. Og så skal hun lytte mere til DSU, så kan det kun gå fremad ...

Marie

Lars Midtiby:
– Valget bliver tæt, så vi har sat alle sejl.

FULD DAMP PÅ VALGKEDLERNE

Partisekretærens peptalk: – Der er så meget mere, vi kan udrette i fællesskab, så vi skal bare vinde det valg, siger Lars Midtiby.

Rygte om valg har svirret længe, og siden nytår har Socialdemokraterne været på banen med flere store kampagner. Socialdemokraterne har mødt partisekretær Lars Midtiby til en snak om kampagner og valgets betydning.

Hvad er dine forventninger til den kommende valgkamp?

– Jeg tror, valget bliver meget tæt. Derfor har vi også allerede nu sat alle sejl ind på at vinde valget. Og den fælles indsats fra socialdemokrater over hele landet kan meget vel være det, der kommer til at afgøre valget. Vi ved ganske enkelt, at de samtaler, der bliver gennemført, når man møder folk til en politisk snak på gaden, går dør til dør eller i kantinen med kollegaerne, kan have afgørende betydning for, hvor folk sætter krydset på valgdagen.

Hvorfor er valget vigtigt?

– Grundlæggende skal danskerne vælge, om vi skal fortsætte med at passe på og udvikle det Danmark, vi kender. Altså et Danmark, hvor vi har et stærkt velfærdssamfund, og hvor det er gratis at gå til lægen, hvor der er ordnede forhold på arbejdsmarkedet, og hvor vi anser en stærk fagbevægelse som en styrke. Eller om vi vil en anden vej, hvor der vil blive eksperimenteret med velfærden med nulvækst, og hvor brugerbetaling på sundhed er en del af programmet. Venstres Søren Pind siger selv, at hans parti går til valg på den mest liberale politik siden 1998. Det understreger vist meget godt, at der er meget på spil.

Fortæl om de seneste initiativer?

– Siden nytår har vi haft 3 store kampagner. Det Danmark, du kender, hvor vi har ridset den overordnede skillelinje

i dansk politik op. En udlændingekampagne, hvor vi tydeligt har fortalt om vores politik på området, og hvor vi også har vist, at den tid, hvor udlændingområdet var et defensivt område, som Socialdemokraterne helst ikke ville tale om i en valgkamp, er slut. Senest har vi gennemført en kampagne med fokus på vores resultater.

Er kampagnen med resultaterne ikke bare en stor omgang selvros?

– For mig handler politik helt grundlæggende om at skabe resultater, der gør en positiv forskel for mennesker. Ofte er der meget fokus på personer og magtkampene i politik, men i virkeligheden er kernen i socialdemokratisk politik at skabe nogle resultater, der giver bedre muligheder for flere. Derfor er det vigtigt, at vi fortæller om, at det nu går bedre i Danmark. Vejen derhen

Det er resultaterne, der tæller ...

40.000 NYE JOB PÅ FIRE ÅR OG VI SKAL VIDERE

Finanskrisen og en fejlslagen politik gjorde mange danskere arbejdsløse. Derfor har vi sat alt ind på at skabe nye arbejdspladser. Det går fremad. Vores mål vil altid være, at du har et job. Sådan passer vi på det Danmark, du kender.

SOCIALDEMOKRATERNE
DET DANMARK DU KENDER

DU FÅR MERE UD AF AT ARBEJDE OG VI SKAL VIDERE

Vi har givet skattelettelser til almindelige familier og enlige forsørgere. Danskerne i arbejde har fået flere penge mellem hænderne. Det kan bedre betale sig at arbejde i det Danmark, du kender.

SOCIALDEMOKRATERNE
DET DANMARK DU KENDER

MILLIARDER TIL UDDANNELSE OG VI SKAL VIDERE

Danmark har aldrig investeret mere i uddannelse end nu. Og aldrig før er så mange unge gået i gang med at uddanne sig. Vores mål er, at den unge generation skal være den dygtigste i danmarkshistorien. Det er fremtiden for det Danmark, du kender.

SOCIALDEMOKRATERNE
DET DANMARK DU KENDER

HISTORISK KORTE VENTELISTER OG VI SKAL VIDERE

Med massive investeringer i sundhed og flere medarbejdere i sundhedsvæsenet er ventetiden på en operation i dag historisk kort. Og ventetiden for kræftpatienter falder. Sådan passer vi på hinanden og det Danmark, du kender.

SOCIALDEMOKRATERNE
DET DANMARK DU KENDER

DEF ØKO VI S

Der er igen styrke i overholdt. Udlan... Renten er lav. O... Det går...

har jo ikke været let. Men nu er Danmark i langt bedre form, end da vi overtog ansvaret efter Lars Løkke.

Hvad synes du om Venstres kampagner om kontanthjælpsløft og løftebrud?

– Jeg synes, det er lidt sølle, når Venstre gennemfører en stor kampagne, hvor man taler grimt om en lille gruppe familier, hvor begge forældre er på kontanthjælp. Det synes jeg er usympatisk. Og når vi har afskaffet kontanthjælpsløftet, er det for at undgå fattigdom i børnefamilier – og det har virket. Der er i dag færre børn, der vokser op i fattigdom.

– I forhold til løftebrud er det jo efterhånden snart komisk at høre på Venstre. Jeg er sikker på, at de også vil sige, at det er »løftebrud«, at det ikke har været hvid jul de sidste par år. Ærligt talt – Socialdemokraterne har fået gennemført langt det meste af det, vi gik til valg på, men som det altid er i Danmark, kræver det 90 mandater at ændre noget. Derfor har vi for eksempel ikke kunnet gennemføre alle de ændringer på dagpengeområdet, som vi gerne ville.

Vi nærmer os slutspurten?

– Ja, og jeg kan love, at der vil være fuld damp på kedlerne helt frem til valgdagen. Og her til sidst vil jeg gerne komme med en opfordring til alle medlemmer om at give et nap med i valgkampen. Det kan være ved at dele en god artikel på Facebook, uddele valgmateriale til naboerne eller blive en aktiv del af kampagneteamet for en af vores Folketingskandidater. Både de store og små bidrag gør en forskel. Og der er så meget mere, vi kan udrette i fællesskab i en ny valgperiode, så vi skal bare vinde det valg. 🍷

SA VI ER KLAR

Ingen valgkamp uden DSU. Men vi kan mere og andet end at klatre først og højest i lygtepælene.

AF MAJ JENSEN CHRISTENSEN, NÆSTFORMAND, DSU

Så snart et valg bliver udskrevet, bliver gaderne fulde af aktivister, og lygtepælene dækket med plakater. Men det begynder jo, lang tid før der bliver trykket på valgknappen.

I DSU har vi været i fuld gang med valgkampen med det overordnede budskab, at »Socialdemokraterne er bedst for os«. Aldrig er der blevet brugt flere penge på at forbedre vores uddannelser. Samtidig bliver der sikret ungdomsboliger som aldrig før og investeret massivt i offentlig transport til gavn for unge. Med de budskaber møder vi hver uge nye gymnasieelever for at engagere dem i kampen for et fortsat mere socialdemokratisk samfund.

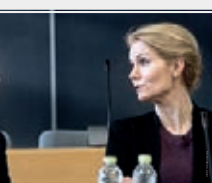
Samtidig har vi i år et endnu større fokus på at hverve og engagere eleverne på landets erhvervsskoler – både de tekniske, handelsskolerne og sosu-uddannelserne. Med budskaber om lærepladser til alle, nej tak til ungdomsarbejdsløshed og pleje og omsorg i verdensklasse besøger vi erhvervsskoler over hele landet.

Traditionen tro er vi i DSU igen i denne valgkamp dem, der går forrest, når der skal bankes på døre, og vi skal møde danskere ansigt til ansigt.

Denne gang fokuserer vi målrettet kampagnen mod ungdomsboliger og almene boliger. Over hele landet har vi udvalgt koordinators for dør til dør-indsatsen. De står standby for at understøtte de lokale dør til dør-kampagner, udanne aktivister fra partiforeninger og DSU-afdelinger og hjælpe med planlægningen. Og vi er i kontakt med alle kredse.

Endelig har vi igen til dette valg en filmplakat i ærmet. I skrivende stund er valget ikke udskrevet – men vi regner med, at vi igen rydder forsider og skriver plakathistorie. Hvis vi stadig venter på valget, når disse linjer læses, kan I gætte på, om plakaten viser Helle Thorning-Schmidt som Wonder Woman, Lars Løkke og Thulesen Dahl som »Dum og dummere« eller de fire borgerlige mænd som Daltonbrødrene.

I kan godt glæde jer ...

ER STYR PÅ ØKONOMIEN OG SKAL VIDERE

på Danmarks økonomi. Budgetterne bliver det har tillid til os. Boligmarkedet er i bedring. virksomhederne får flere ordrer i bøgerne. fremad for det Danmark, du kender.

SOCIALDEMOKRATERNE
DET DANMARK DU KENDER

FÆRRE UNGE KRIMINELLE OG VI SKAL VIDERE

I dag er der færre unge kriminelle end for fire år siden. Der er brug for en konsekvent indsats – og vi er på rette vej. Men vi skal videre. Alle skal kunne bo og leve trygt. Vi vil passe på det Danmark, du kender.

SOCIALDEMOKRATERNE
DET DANMARK DU KENDER

BLIV DSU'ER

Vil du støtte DSU'ernes lokale arbejde? Bliv støttemedlem! Dit kontingent går ubeskåret til den lokale DSU-afdeling, og du modtager samtidig medlemsbladet DSU'eren.

Du kan blive (støtte)medlem på:
<http://www.dsu.net/medlemskab/meld-dig-ind>.

Private politiske kaffemøder er blevet populære. Her er det Bendt og Liselotte Andersen fra Solrød, der har skænket op for Astrid Krag og en række gæster.

POLITIK SKAL NED PÅ KAFFEBORDET

Husmøder kan være et vigtigt kampagneredskab. Her bliver den politiske debat helt jordnær og konkret. Det oplevede Astrid Krag, da Bendt og Liselotte Andersen inviterede til politisk møde i deres stue i Solrød.

AF DIANA EBBA Ø.B. PEDERSEN · FOTO: THOMAS SJØRUP

Klokken er lidt over ti en lørdag formiddag, og en af de fremmødte, Flemming Andersen, fyrer en lille vittighed af, mens han skænker kaffe op. Astrid Krag og de andre inviterede er flade af grin.

– Pyh, jeg var lige ved at være bange for, at det var en af de sjofle, siger hun til Flemming, tørrer en imaginær svedperle af panden og griner endnu mere sammen med resten af forsamlingen.

Stemningen er lagt. Den er god. Kaffen er varm, småkagerne står sirligt fordelt

på det opdækkede stuebord, og Goldie – en ni år gammel krydsning mellem en labrador og en collie – har lagt sig til rette under bordet.

Bendt og Liselotte Andersen har på vegne af Astrid Krag kaldt til husmøde hjemme i stuen i Solrød blandt fjernsyn, fotoalbum og hjemmefutter.

Ægteparret er selv aktive socialdemokrater, men har inviteret venner, bekendte og venners venners bekendte, som godt kunne tænke sig at stille et spørgsmål til en politiker ansigt til ansigt.

I en times tid skal Astrid Krag og 12 vidt forskellige spørgelystne og videbegærlige gæster – socialdemokrater, ikkesocialdemokrater, pensionister, studerende, læger, buschauffører, laboranter, journalister og lærere med noget på hjerte – have sig en god snak.

INGEN DAGSORDEN

– Jeg er rigtig glad for, at I alle er kommet. Her har vi en mulighed for at gøre politik til det, som jeg synes, det skal være: få det helt ned på kaffebordet og

KRAGS KAFFETIPS

- At holde kaffemøde hjemme hos nogen er en rigtig god lejlighed til at få de politiske diskussioner ned på jorden og gjort relevante for de mennesker, man gerne vil have i tale.
- Det er en meget anderledes oplevelse end den gængse paneldebatt, hvor man deler sin taletid med en række andre politikere, og formen derfor bliver mere konfrontatorisk og mindre åben for reel snak frem og tilbage.
- Kaffemøder giver en god ide om de emner, der optager de mennesker, hvis støtte man gerne vil have.
- Husmøder betyder, at de, der aldrig tager ordet i store forsamlinger, også får adgang til den politiske debat.
- Du skal ikke have en stram dagsorden, deltagerne bestemmer emnerne, og du skal lytte mere, end du skal tale.

uden mediernes filter. Politik for mig er at sætte sig med en kop kaffe og tale om den hverdag, vi alle er en del af, fortæller Astrid Krag og spejder efter lidt mælk til kaffen.

Astrid Krag har holdt den her slags husmøder en god håndfuld gange før. De kan opstå på baggrund af en tilfældig snak i et tog, en henvendelse på Facebook eller som her, fordi Astrid godt kunne tænke sig at få en god snak med folk, som har noget på hjerte, og derfor ringede til Bendt og Liselotte, der gerne ville stå for det.

For ja, det er et vigtigt kampagneredskab i en tid, hvor der bliver talt ned til valg.

– Det her giver en god ide om de emner, der optager de mennesker, hvis

FLYTTER STEMME

Husmøder nytter. Det oplevede Astrid Krag blandt andet, da hun gjorde status få dage efter seancen i Solrød:

– På det konkrete møde besluttede fire sig for at stemme på mig, og én flyttede sin stemme fra et andet parti til S. Og alle deltagere – også de, der støttede mig i forvejen – har nu en direkte kanal til mig og et ejerskab i min videre kampagne. Det gør, at de bliver lettere at få med, når det for alvor rykker. Selv de, der møder op til et kaffemøde som meget kritiske og ikke ender med at have flyttet deres stemme på selve dagen, vil typisk gerne fortælle videre, at man er en politiker, der er værd at lytte til.

støtte man gerne vil have, forklarer Astrid Krag.

Hun understreger, at hun er mødt op uden dagsorden. De må spørge hende om alt. Om hendes mands rapmusik, om hendes tid som sundhedsminister, om hendes skifte fra SF til Socialdemokraterne.

– Men jeg kunne godt lige tænke mig at vide, hvem I alle er. Så skal vi ikke lige tage en runde, spørger Astrid Krag

DATTER OPERERET 29 GANGE

Det er helt i orden – og et par kaffekopper længere nede ad stuebordet sidder Lea Lykkegaard. Hun blev opfordret til at tage med til mødet gennem en bekendt. Hun er ikke medlem af Socialdemokraterne, men kan godt lide ideen om at møde landets politikere hjemme i stuerne, hvor snakken går lidt mere frit, og det virkelige liv leves. Og så har hun en hjertesag:

– Min datter på fire blev født med væske i hjernen og har været opereret 29 gange, siden hun var helt spæd. Det har givet mig et godt indblik i sundhedssystemet, fortæller Lea Lykkegaard fra Dragør.

– Så vidt jeg ved, hører den gruppe af børn ikke under noget pakkeforløb som for eksempel kræftpatienter, svarer den tidligere sundhedsminister.

– Nej, og det er faktisk et stort problem. Selvom vores børn er alvorligt syge, og der er mange af dem, så hører de ikke rigtigt til nogen steder, forklarer Lea Lykkegaard.

Astrid Krag lytter og skriver et par ord ned på sin blok. Snakken bevæger sig over i andre emner. Lægen Therese nævner faldscreening af spædbørn som et eksempel på bureaukrati inden for sundhedsvæsnet, og Esther på 72 fortæller, hvordan de håndterer de syriske flygtninge i hendes kommune.

HOLDER KONTAKT MED ASTRID

Snakken går. Den er nærmest ikke til at stoppe.

Astrid Krag får en påmindelse fra sin kampagneleder, Pernille Lundqvist, om, at tiden er ved at være gået. Astrid Krag ærgres sig. Den time fløj af sted.

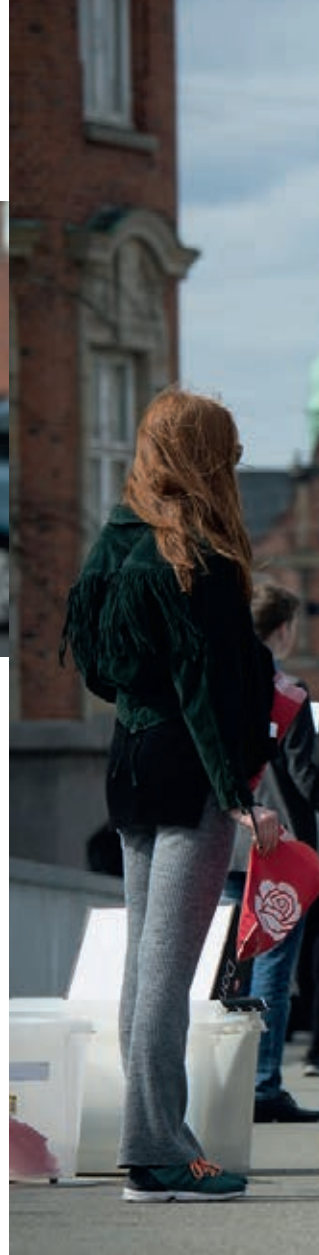
– Jeg vil gerne skrive til jer og tage fat i nogle af de emner, I bragte op hver især. Og Lea, nu fik vi ikke snakket så meget om de her pakkeforløb i forbindelse med din datters sygdom – det håber jeg, at vi får mulighed for en anden gang, siger Astrid Krag.

Lea Lykkegaard svarer, at det skal de nok få – og hun skriver sin mail ned, så de kan få fat på hinanden.

Klokken er lidt over 11. Goldie ligger stadig under bordet og lader til at være faldet i søvn. Måske lullet i søvn af snakken, hyggen og duften af 13 par strømper. Måske fordi den bare skal være frisk, inden den skal være klar til den afgørende indsats.

Tak for kaffe. Og rigtig god valgkamp. 🌸

På kort sigt håber Silas Kondas, 15 år, på, at Socialdemokraterne vinder valget. På længere sigt har han en ambition om at arbejde med politik.

DET KØBENHAVN, DU KENDER

I hovedstaden er de socialdemokratiske kredse gået sammen i en fælles valgkamp, som sætter sit præg på hele byen. En af frontkæmperne er bare 15 år og har endnu ikke stemmeret.

Vi er på Knippelsbro i København. En solrig søndag i april i valgåret 2015 og et stenkast fra Christiansborg. En flok unge socialdemokrater blæser på, at det er fridag. De er trukket i kampagnetøjet for at lokke fodgængere og cyklister – og dem er der mange af i København, også om søndagen – til at tage imod en pose med et æble og en flyer med politiske budskaber.

– Dav. Vil du have noget sundt med på vejen. Fint, og fortsat god søndag, siger de unge socialdemokrater – mens en del bilister dytter og signalerer *thumbs up*, når de kører forbi plakater, der fortæller om regeringens resultater.

En af aktivisterne hedder Silas Kondas. Han er bare 15 år og går i 9. klasse i Kastrup og har ikke engang stemmeret.

Men den detalje betyder ikke så meget denne dag. Hans tid skal nok komme:

– Ja, jeg kan jo stemme om tre år. Lige nu tæller det mindst lige så meget – ja, faktisk mere – hvis jeg kan omvende bare tre-fire vælgere og få dem til at stemme på os, siger Silas Kondas.

ALLE STEMME TÆLLER

Og det er lige nøjagtig det, det handler om i landets største by. For fem år siden mistede Socialdemokraterne et mandat – og 5 procentpoint af stemmerne – i København, og nu skal det tabte terræn simpelt hen vindes tilbage. Derfor er kredsene gået sammen i en fælles valgkamp, hvor det nationale slogan, »Det Danmark, du kender«, har fået lille tvist og folder sig ud som »Det København, du kender«.

Alle stemmer er lige vigtige. Men et godt resultat i København øger sandsynligheden for også at vinde valget. Så kampagnen Det København, du kender har været spækket med aktiviteter, siden den *breakede* sidst i marts, blandt andet med egen Facebook-side. Fra Amager til Utterslev og fra Brønshøj til Sydhavnen

FRA TRIO TIL KVARTET

I 2011 opnåede tre af de socialdemokrater, der var opstillet i København, valg til Folketinget. Det var Helle Thorning-Schmidt, Karen Hækkerup og Mette Reissmann. Siden har Yildiz Akdoğan afløst Hækkerup. Den trio skulle meget gerne vokse til en kvartet.

har der hele foråret været et tæt program for kandidater og kredse. Gadekampaner og dør til dør-besøg er bare nogle af de aktiviteter, som flokke af frivillige har været med til at løfte sammen med kredse og partikontoret.

– Det er sjovt at være med til. Og vigtigt, siger Silas Kondas efter sin første deltagelse i en cykelkampagne.

S DET MEST ATTRAKTIVE

Han bor i Københavns nabokommune Tårnby og meldte sig ind i DSU i februar, fordi han går op i politik og gerne vil bidrage til at udvikle samfundet og være med dér, hvor man får indflydelse.

– Min farmor og farfar var for mange år siden medlemmer af DKU, men ellers har der ikke været meget politik i min familie.

Jeg brugte en del tid på at researche, hvad nogle af de forskellige partier står for. Liberal Alliance, Det Konservative Folke-

” Et godt resultat i København øger sandsynligheden for også at vinde valget

parti og Dansk Folkeparti var på forhånd udelukket, og Venstre kasserede jeg hurtigt, for jeg er jo mest til rød blok. Jeg

kiggede lidt på Enhedslisten og lidt mere på SF, men til sidst var der kun Socialdemokraterne tilbage som det absolut mest attraktive parti.

Hvorfor?

– Vi har – hov, nu siger jeg »vi«, og det er stadig lidt mærkeligt – men vi har de mest realistiske mål. Og det giver mig en god følelse at stå med de skilte, der fortæller om vores resultater.

Hvordan ser dit København ud?

– Det er en åben by. Et blandet København. Og så er det en sikker by. 🍷

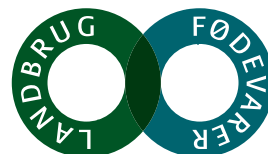
mob

Af havregryn bliver man hverken fed eller fattig. Men noget tyder på, at en portion havregryn hver morgen også er en af de billigste sundhedsforsikringer, du kan købe. Havregryn er nemlig en nem vej til de fuldkornsfibre, vi alle har godt af. Det er dokumenteret, at havre indeholder et stof, som bidrager til at vedligeholde et normalt kolesterolniveau i blodet. Det er det, vi kan skrive under på. Men vi forsker også på livet løs for at udvikle en "superhavre", der kan give alle de positive effekter med blot tre spiseskefulde hver morgen.

Har du husket at tage dine havregryn?

Fremtiden er ikke så sort, som den har været.

Den gavnlige effekt opnås ved et dagligt indtag på 3 g beta-glucaner fra havre. Husk altid at spise varieret og afbalanceret samt have en sund livsstil.

Landbrug & Fødevarer er erhvervsorganisation for landbruget, agro- og fødevarerindustrien i Danmark.

BANKERNES SLYNGVENINDE

Dansk Folkeparti glemmer at fortælle, hvem partiet arbejder for i EU.

AF JEPPE KOFOD, MEDLEM AF EUROPA-PARLAMENTET (S, GRUPPEFORMAND)

Udfordringerne banker dagligt på døren i EU. Men det er meget forskelligt, hvordan de danske medlemmer af Europa-Parlamentet arbejder for at finde løsninger på vores fælles udfordringer i EU – og om alle nu også reelt gør det, de siger, de gør.

Mens vi i Folketinget har politiske partier, har vi i Europa-Parlamentet politiske grupper. Vi er naturligvis medlemmer af den socialdemokratiske gruppe S&D. Dansk Folkeparti har efter valget i maj skiftet gruppe til den konservative ECR-gruppe. Det er en gruppe, der er rigtig god ven med bankerne, og hvor spørgsmål som grøn omstilling, forbrugerbeskyttelse og særligt kampen mod skatteunddragelse står i skyggen af bankernes velbefindende.

Denne forskruede og problematiske prioritering har jeg desværre set to klare eksempler på på det seneste.

I marts oplevede jeg det på helt tæt hold som ordfører for økonomi- og valutaudvalgets betænkning om frihandelsaftalen med USA, TTIP'en. Jeg havde inkluderet ECR-gruppen i forhandlingerne, fordi de sagde, at de gerne ville være med til at arbejde for en ambitiøs handelsaftale med USA – en aftale, der rummer muligheder for vækst, arbejdspladser og investeringer, men hvor vi i Europa-Parlamentet samtidig sætter foden ned og klart siger, at det ikke må ske på bekostning af eksempelvis arbejdstagerrettigheder, miljø og forbrugerbeskyttelse.

I sidste ende kunne ECR-gruppen ikke leve med, at hensynet til bankernes profit blev overskygget af forbrugernes, arbejdstagernes og samfundsøkonomiens velbefindende. Dansk

Folkepartis ECR-gruppe trak sig derfor i 11. time fra den politiske aftale.

MENINGERS MOD

I februar så vi med den årlige konkurrencerapport, hvor Morten Messerschmidt var ordfører, hvordan ECR-gruppen pludselig sprang ud som pro-EU. Messerschmidt bekendte kulør og viste sig ikke blot at være blå, men EU-blå og endda med antydningen af gule EU-stjerner. I konkurrencerapporten blev det overraskende nok foreslået, at der skal overføres kompetence fra medlemslandene til EU på skatteområdet. Og som stjernen over i'et blev det endda også påpeget, at der skal tilføres flere ressourcer til EU.

Heldigvis er ECR-gruppens betydning begrænset. De er 72 parlamentarikere, mens vi i S&D-gruppen er 191. Som den næststørste gruppe i Europa-Parlamentet spiller den socialdemokratiske gruppe en afgørende rolle. Og den vil vi blandt andet benytte til at bekæmpe skatteunddragelse, få gang i økonomien igen og skabe grundlag for nye investeringer i EU – og selvfølgelig også til at sætte spørgsmålstejn ved bankernes profitter. Det er styrken ved at have sine egne meningers mod og ikke at være finansieret af den britiske bankverden.

ECR-gruppen har vist sig som bankernes slyngveninde. Det glemmer Dansk Folkeparti bare at fortælle, når de snakker om deres arbejde i Europa-Parlamentet.

Som socialdemokrater vil vi derimod rigtig gerne åbne dørene og invitere helt almindelige lønmodtagere indenfor. For det er dem, vi dagligt arbejder for i EU – ikke bankerne. 🇪🇺

” Dansk Folkepartis ECR-gruppe trak sig derfor i 11. time fra den politiske aftale

Det dur ikke med 28 forskellige regelsæt i transportbranchen. EU-landene skal løse problemerne i fællesskab.

GODE FORHOLD I FØRERHUSENE

EU-landene skal bremse social dumping og unfair konkurrence i transportbranchen i fællesskab.

AF OLE CHRISTENSEN, MEDLEM AF EUROPA-PARLAMENTET (S)

Der er brug for ordenlige regler i transportbranchen. Danske chauffører presses ud af førerhusene, fordi vognmænd udnytter uklare EU-regler til at hyre chauffører fra andre EU-lande, hvor løn- og arbejdsvilkår er langt ringere end danske. Den sociale dumping og unfair konkurrence på landevejene er accelereret, og nu er det på tide, at EU bremser udviklingen.

EU's regler fungerer ikke, og det har haft den naturlige konsekvens, at en række lande selv har indført regler, som skal bekæmpe problemerne i branchen. Seneste eksempel er Tyskland, der har indført en mindsteløn på 8,5 euro i timen for alle chauffører på tyske veje. Det skal sikre, at ingen chauffører udnyttes i Tyskland. Den ide er jeg som socialdemokrat sympatisk over for. Alt for mange østeuropæiske chauffører arbejder nemlig under elendige forhold til en løn, de slet ikke kan leve for, og det udsætter de danske og tyske chauffører for et stort

pres, hvor de slet ikke kan være med, og det er uretfærdigt.

IKKE 28 REGELSÆT

Når problemerne er så store, som de er, og når EU-reglerne ikke fungerer, er det klart, at medlemslandene selv tager initiativ til at skabe bedre forhold for chaufførerne. Det synes jeg er helt rimeligt. Men de borgerlige i EU er ikke villige til at se problemerne i øjnene. Hver gang spørgsmålet kommer op, er deres svar ureguleret konkurrence og liberalisering af transportbranchen. Det er lidt trættende, når man helt tydeligt ser, at det ikke er løsningen.

Et af de helt store problemer er reglerne for den såkaldte cabotagekørsel. Cabotagereglerne gør det muligt for en chauffør at køre tre ture inden for syv dage i eksempelvis Danmark, hvis han har afleveret et læs i Skagen. Derefter skal han eller hun forlade Danmark igen. Desværre har cabotagereglerne vist sig at

være for uklare, og skruppelløse vognmænd spekulerer flittigt i reglerne, og det har skabt unfair konkurrence og social dumping i de europæiske førerhuse.

Vi skal tage fat om problemet og gøre det helt klart, hvad cabotagekørsel er. For hvis man ikke ved, hvad en cabotagetur er, hvordan sikrer man så, at der kun køres tre ture inden for syv dage? Det skal vi gøre klart i EU. Vi bør ligeledes se på, hvordan vi sikrer, at en chauffør vender helt tilbage til sit registreringsland efter de tre cabotageturer. I dag skal man bare krydse en vilkårlig grænse for at optjene ret til flere ture, og det holder ikke.

Det står helt klart for mig, at vi skal håndtere problemerne i fællesskab i EU. De kan ikke løses ved 28 forskellige regelsæt. Derfor anser jeg da heller ikke værn som den tyske mindsteløn som den ideelle løsning. Det, der er brug for, er ordentlige fælles regler, og det arbejder jeg og den socialdemokratiske gruppe i Europa-Parlamentet for. 🇪🇺

DE VILDLEDER OM RETSFORBEHOLDET

AF CHRISTEL SCHALDEMOSE, MEDLEM AF EUROPA-PARLAMENTET (S)

Senest 31. marts næste år har vi været ved stemmeboksene for at tage stilling til Danmarks relation til EU i forhold til de retlige anliggender, det såkaldte retsforbehold. Vi foreslår sammen med SF, R, V og K, at vi ændrer vores nuværende retsforbehold til en tilvalgsordning.

Den tilvalgsordning er yderst fornuftig. Dels betyder det, at det kun er op til Danmark at bestemme, hvad vi vil være med i. I dag er det noget, vi skal forhandle med resten af EU fra gang til gang. Dels betyder det, at vi fortsat kan være med i det utroligt vigtige og nyttige europæiske politisamarbejde i Europol.

Selvom vi endnu ikke kender datoen for folkeafstemningen, er debatten i gang. Og på vanlig vis hører vi allerede nu en række nej-argumenter fra modstanderne af ændringerne af retsforbeholdet. Det er helt fair at være imod tilvalgsordningen, men jeg bryder mig ikke om, at borgerne skal vildledes i debatten. Og vildledning er, hvad blandt andre Dansk Folkeparti og Morten Messerschmidt er i gang med.

Ham har jeg udvekslet synspunkter med i Jyllands-Posten, hvor han skriver, at DF har tre konkrete årsager til at anbefale et nej til afstemningen. I det følgende vil jeg forklare, hvorfor de argumenter ikke holder.

DF påstår, at hvis en EU-lov ændrer indhold med tid, så vil Danmark være fanget og blive tvunget til at følge en lovgivning, vi reelt ikke ønsker. Det er ikke korrekt. Hvis en lov ændrer indhold, er det at betragte som en ny lov. I den forbindelse vil Danmark altid kunne beslutte, om vi ønsker at tiltræde den nye lov.

SLUDDER OG VRØVL

DF's anden påstand er, at Danmark fremover skal implementere alle retsakter i Schengen. Det er simpelthen noget sludder og vrøvl. Vi er allerede i dag med i Schengensamarbejdet. Et ja ændrer intet. Samtidig påstår DF, at et ja til afstemningen vil betyde, at vi aldrig kan få en grænsekontrol. Det er heller ikke korrekt. Mulighederne for en bom ved grænsen bliver hverken forringet eller forbedret i forbindelse med afstemningen. Det er skræmmepolitik, ikke reel politisk debat.

Endelig siger DF'erne, at de ikke har tillid til Folketinget, fordi Folketinget i fremtiden kan tilvælge alle de EU-rets-

akter, som man måtte have lyst til. Det bruger DF som en grund til at stemme nej. Men selv om Folketinget faktisk får den magt, får hvert enkelt parti bag aftalen om retsforbeholdet dog vetoret. Altså skal det være et meget stort flertal i Folketinget, der skal være enige, før vi deltager i mere.

At DF ikke har tillid til, at den danske befolkning er i stand til at vælge politikere, der kan træffe den rigtige afgørelse, siger vel mest af alt noget om DF. Jeg har i hvert fald fuld tillid til det danske demokrati. Og jeg glæder mig til at debattere ændringen af retsforbeholdet i de kommende måneder. Men jeg håber virkelig, at debatten vil basere sig på fakta og ikke på Dansk Folkepartis fiktion. 🇩🇰

” Hvis en lov ændrer indhold, er det at betragte som en ny lov

Nina Groes og KVINFO mangler ikke mærkesager: Kvinder skal ikke tjene 38 kroner mindre end manden i gennemsnit. Fædre skal have bedre barselsrettigheder. Og sexismen skal ikke være den enkeltes problem. Blandt andet.

Foto: Arbejdermuseet

TIL KAMP FOR KVINDEN – OG MANDEN

De kvinder, der kæmpede for deres stemmeret for 100 år siden, havde nok forventet, at vi i dag var kommet længere på ligestillingsområdet. Det siger KVINFO-direktør Nina Groes – eller »Magnus Heunickes hustru«, som hun blev præsenteret i lokalpressen.

AF DIANA EBBA Ø.B. PEDERSEN · FOTO: THOMAS SJØRUP

Det er tirsdag den 14. januar 2014, og det er netop blevet offentliggjort, at Nina Groes skal stå i spidsen for KVINFO. Begejstret løber den nyudnævnte direktør ud til postkassen fra sit hjem i Næstved og folder spændt det lokale dagblad Sjællandske ud.

»Magnus Heunicke's hustru skal være direktør for KVINFO«, står der på forsiden. Bang! Nina Groes begynder at grine.

– Jeg kunne ikke lade være med at trække lidt på smilebåndet, da jeg så den overskrift. For jeg skulle jo meget gerne være valgt, fordi jeg er dygtig og har de rigtige kvalifikationer, og ikke fordi jeg er min mands hustru, fortæller Nina Groes.

14 dage senere blev Magnus Heunicke udnævnt til transportminister. På hans første arbejdsdag i det nye job fulgtes parret til København i tog.

– Nå, hvad er dine visioner som transportminister, bliver Heunicke spurgt af en journalist – som herefter henvender sig til KVINFO-direktøren:

– Og hvordan har I så tænkt jer, at det skal hænge sammen på hjemmefronten?

Nina Groes troede næsten ikke sine egne ører og svarede: »Det må du spørge min mand om«. Men hun blev bekræftet i, at hun var havnet i den rette stilling – og havde en stor opgave foran sig.

– Det viser jo meget godt et af de områder, hvor vi stadig hænger fast i fordomme i Danmark, understreger hun og nævner, at forventningspresset på kvinden anno 2015 er stort.

– Da jeg fik det spørgsmål i toget, fik jeg ondt i maven. Men jeg fik også slået hovedet på søm. Nøjagtig som de reaktioner, jeg har fået fra andre mødre nede i pigernes børnehaver, da jeg sagde ja til jobbet som direktør: »Ej, det kunne jeg aldrig gøre« eller »Jeg er jo sådan en rigtig mor«. Og det er jo ikke ondt ment, at de siger det, men det er et godt eksempel på de normer og billeder, vi har på, hvad en rigtig kvinde er, siger hun og tilføjer:

– Det er jo ikke, fordi kvinder er født med et dna, der siger, at de bare gerne vil vaske tøj og smøre madpakker. Det skyldes de forventninger, som vi er opdraget til, fra vi er helt små.

MASSER AF SPILDT TALENT

Nina Groes mærker selv til det normsæt og det forventningspres, som både kvinder

og mænd bliver underlagt og underlægges hinanden i dagens Danmark. Vi sætter hinanden i bås, fordi vi stadig har meget stramme forestillinger om, hvad en dreng og en pige er. Det ser Nina Groes i børnehaven og i skolegården, og hun læser om det i statistikkerne.

– I virkeligheden er den største af alle udfordringer på ligestillingsområdet retten til at være den, du er – om du er kvinde eller mand, pige eller dreng, siger hun og slår ud med armene.

– Lige muligheder for alle er et af de stærkeste frihedsbudskaber i det moderne samfund. Retten til at kunne udfolde sig frit i sig eget liv. Det er det, vi skal kæmpe for, forklarer hun og peger på den aktuelle debat om kvindens udseende og kropskultur:

– Ny forskning viser, at vores kropskultur er med til at holde kvinder fanget i alt, hvad vi gør. Angsten for ikke at slå til og ikke at være god nok holder særligt piger tilbage fra selv det at række fingeren op i timerne

i skolen. Det begrænser os både fagligt og socialt. Konsekvensen er jo spildt talent – at vi har en masse menneskepotentiale, som vi ikke sætter i spil. Derfor mister vi udviklingsmuligheder i Danmark, siger Nina Groes.

INTET KOMMER AF SIG SELV

Hun er ret overbevist om, at de 12.000 kvinder, som 5. juni 1915 mødte op på Amalienborg Slotsplads og fejrede deres nyvundne stemmeret, må være lidt »skuffede«:

– Jeg tror, de fleste af dem havde forventet, at der ville ske mere på ligestillingsområdet i Danmark, end der i virkeligheden er, i løbet af de seneste 100 år. Men intet kommer af sig selv. Det har vi erfaret, understreger KVINFO-direktøren og peger på, at der skulle gå 70 år, før andelen af kvinder i Folketinget nåede op på bare 30 procent.

Nina Groes kigger på sin iPhone. En sms er netop tikket ind fra hendes mand, som fortæller, at han har været til gymnastikopvisning med deres døtre, og at farmor nu passer børnene, da han er taget videre til et møde. Nina Groes har travlt. Ligesom sin mand. Og ligesom så mange andre danske mænd og kvinder, der brænder for både familien og for arbejdet.

– Der er stadig masser at kæmpe for på ligestillingsområdet i Danmark, tilføjer hun.

100-året for kvindernes stemmeret fejres officielt grundlovsdag. 🌸

GODT KÆMPET, FARMOR

Nina Groes er barnebarn af Lis Groes, der var socialdemokratisk handelsminister fra 1953-57 – og en af de første kvindelige ministre i det hele taget.

Lis Groes havde ni børn, og hendes mand besad en stor direktørstilling. Der fandtes på daværende tidspunkt ingen børnehaver eller vuggestuer i København. Det afholdt dog ikke Lis Groes fra at gå efter sin passion, så hun hyrede en række pædagoger og indrettede sin egen private børnehaver derhjemme, hvor hendes egne og nogle af kvarterets børn blev passet.

Nina Groes ser særligt meget op til sin farmor for at udfordre normerne og sprænge rammerne for, hvad man kan – både i det offentlige og i det private rum.

RØD BOG

Nina Groes, 36 år, cand.scient.adm. fra RUC. Har blandt andet drevet egen rådgivningsvirksomhed, før hun tiltrådte som direktør for KVINFO (Danmarks videns- og udviklingscenter for køn, ligestilling og mangfoldighed – www.kvinfo.dk).

HISTORIENS KVINDESUS

Ligeløn, fri abort og faglig indsigt er nogle af de begreber, som Tove Smidth, Lizette Risgaard, Helle Degn og Jytte Hilden fremhæver i dette tilbageblik på kvindekampen. Og det afsløres, at Otto Leisner også havde blik for det eksotiske ved kvindelige rollemodeller.

AF MORTEN BRUUN

Kampen for ligestilling har mange ansigter. Og i 100-året for kvindernes stemmeret er spotlyset helt naturligt rettet mod flere af dem, der har udfordret herrerne – lige fra Nina Bang, som i 1924 blev den første kvindelige minister, til Helle Thorning-Schmidt, der i 2011 brød mændenes monopol på at regere landet.

Imellem de to har en lang række personer og begivenheder bidraget til historiens kvindesus. Deriblandt Socialdemokraternes tidligere organisatoriske næstformand Tove Smidth, som med sine 92 år nærmest har været vidne til hele udviklingen.

Tove Smidth fik sit eget lille kapitel i historiebøgerne, da hun i 1974 satte sig for bordenden i Gladsaxe Kommune, efter at Erhard Jakobsen havde forladt både partiet og kommunalpolitik.

– På det tidspunkt var der kun tre kvindelige borgmestre i Danmark, så det var lidt af et særsyn. Men jeg oplevede ikke nogen undertrykkelse, eller hvad man skal kalde det, når jeg var til eksempelvis møder i Kommunernes Landsforening eller fællesmøderne for Socialdemokratiets borgmestre i det storkøbenhavnske område. Jeg blev behandlet på lige fod med mændene, siger Tove Smidth og bryder ud i en perlende latter:

– I nogle sammenhænge var det muligvis lidt eksotisk med en kvindelig borgmester. Jeg tror, det var derfor, Otto Leisner inviterede mig til at være med i panelet i underholdningsprogrammet »Tippejob«.

Blandt de mange små og store detaljer fra ligestillingens historiebøger mindes Tove Smidth blandt andet sin mor, der

oplevede, at hendes alderspension blev udbetalt til manden. Den praksis blev ændret, og da moderen hævdede postavisningen, udbrød hun, at det var første gang nogen sinde, hun havde stået med sine egne penge i hånden.

Hvad er – i dine øjne – det største frem-skridt, der er sket?

– Det er uden tvivl kvindernes indtog på arbejdsmarkedet. De begyndte i 1960'erne og fortsatte i mine første år som borgmester, og i den periode blev der for alvor rokket ved, hvordan vi indrettede os på hjemmefronten. Det var en vigtig tid, siger Tove Smidth.

PIONEREN OLIVIA

Det er også den epoke, som Lizette Risgaard, næstformand i LO, peger på, når hun skal fremhæve vigtige fikspunkter i kampen for ligestilling.

– Da kvinderne kom ud på arbejdsmarkedet, kom der virkelig gang i udbygningen af velfærdssamfundet med børnepasning, ældreomsorg og så videre. De år beviste, hvordan vi alle bliver rigere, når vi investerer i fællesskabet og bruger begge køns ressourcer, siger Lizette Risgaard.

Er der personer, det især ligesagteligt værd at fremhæve?

– Ja, blandt andre en kvinde som Olivia Nielsen, der virkelig var en pioner. I 1901 blev hun den første formand for Kvindeligt Arbejderforbund, og hendes kamp for at organisere kvinderne har været afgørende. Den faglige organisering er

måske den stærkeste motor i vores kamp for økonomisk ligestilling. Olivia døde i 1910 og nåede altså ikke at opleve, at kvinderne fik stemmeret. Men vi har meget at takke hende for, siger Lizette Risgaard – der til efteråret kan blive den første kvindelige formand for LO.

DEGN MOD PRÆSTERNE

I 1982 blev Helle Degn formand for det nyoprettede Ligestillingsrådet. Hun har i sin politiske karriere håndteret spørgsmål om blandt andet sambeskatning, ligeløn og pasningsgaranti, men det er ikke en af

de sager, hun fremhæver i sit tilbageblik. Her nævner Helle Degn retten til fri abort som en af de vigtigste – og vildeste – milepæle i kvindekampen.

– Min generations største frygt var nok at blive gravid i utide. Det var moralsk forkert. Og

da vi heller ikke havde fri adgang til prævention – mændene trak kondomer i automater, og kvinderne kunne få et pesar på en bagtrappe – var kønslivet lidt af en udfordring, mindes Helle Degn.

Derfor var det en stor ting, da hun i 1971 – som 24-årig og ganske nyvalgt medlem af Folketinget – engagerede sig i kampen for fri abort. Loven blev vedtaget i 1973 – og undervejs blev der opbygget en stemning, som får tonen i vore dages såkaldte shitstorme på Facebook til at minde om godnathistorier for børn.

– Det var chokerende, som folk gik til makronerne. Der blev skrevet harske

” Det var chokerende, som folk gik til makronerne

Viden og indsigt er magt. Det beviste Jytte Hilden, da hun kom i Folketinget og engagerede sig i kampen mod atom-kraft

Foto:Scanpix

Vrede præster protesterede mod den fri abort. Men Folketinget – blandt andre den unge Helle Degn – holdt stand.

Foto: Arbejdermuseet

Det var i øvrigt ikke kun kvinderne, der fik stemmeret i 1915. Det gjorde tyendet også.

læserbreve, vrede præster gik i optog på Strøget og mødte op i fuldt ornat i Folketinget for at udtrykke deres foragt mod loven, og der blev udstedt forbandelser mod os, der støttede sagen. Ja, Kristeligt Folkeparti blev ligefrem dannet i protest mod den fri abort, fortæller Helle Degn.

Heldigvis fik tilhængerne også solid opbakning fra blandt andre Rødstrømpebevægelsen, Dansk Kvindesamfund og kvindelige læger – og i dag er Helle Degn stolt af, at hun var med til at vedtage abortloven:

– Dengang var det forbudt og strafbart. I dag ville det være helt og aldeles mærkeligt og utænkeligt, hvis mit barnebarn Amalie ikke kunne bestemme over sin egen krop.

HILDEN OG EKSPERTERNE

Mens Helle Degn koncentrerede sig om

FOTO: Thomas Sjørup

Tove Smidth blev født i 1923 – et år før Nina Bang blev minister.

aborten, kastede Jytte Hilden sig over atomkraften, da hun kom i Folketinget i 1979. Anført af »energiministeren, metalarbejderforbundet og hele borgermusikken«, som Jytte Hilden formulerer det, gik Socialdemokraterne ind for atomkraft. Men Jytte Hilden tilsluttede sig den modstand, der prægede partiets græsrodder og store dele af befolkningen.

– Når det handlede om atomkraft, var vi vant til, at det var mændene, der var de tekniske eksperter, og kvinderne, der lod følelserne råde. Men med min baggrund som civilingeniør kunne jeg udfordre mændene på de tekniske spørgsmål, og det kom bag på en del af dem, at en kvinde blandede sig på den måde og sagde nej til atomkraft, husker Hilden.

Ideen blev skrottet – og Jytte Hilden bruger stadig forløbet som et skoleeksempel på, hvornår kvinder opnår ligestilling:

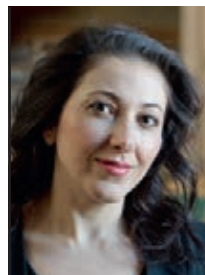
– Vi skal hele tiden sørge for at udanne os og tilegne os viden og faglig indsigt. Hvis vi ikke gør det, løber mændene om hjørner med os ...

LIGE VED ... OG NÆSTEN

I 100-året for kvindernes stemmeret er kampen for ligestilling nået langt i Danmark. Men den er ikke slut. Ligeløn, øget barsel til mænd og flere fyrtårne i de nydanske miljøer er nogle af de overskrifter, som fire socialdemokrater, der alle beskæftiger sig med ligestilling, peger på som de største aktuelle udfordringer herhjemme og i Europa.

AF DIANA EBBA Ø.B. PEDERSEN

Foto: Arbejdermuseet

YILDIZ AKDOGAN,
MEDLEM AF EUROPA-
UDVALGET OG
TALSKVINDE FOR
DEMOKRATISKE
MUSLIMERE:

MANGLER ROLLEMODELLER

Jeg brænder særligt for ligestillingsproblemer i nydanske miljøer. Alt for få kvinder er på arbejdsmarkedet, der er alt for meget social kontrol og en stor mangel på rollemodeller.

Vi skal være bedre til at anerkende, at ligestilling ikke er en fast formel. Forskellige grupper har forskellige udfordringer. En dansk kvinde på 35 år oplever nogle helt andre ligestillingsproblemer end en nydansk kvinde på 20.

Vi skal være bedre til at bryde de skæve opdragelsesmønstre i nydanske hjem. Hvis ikke drengene bliver inddraget i de huslige pligter og lærer at tage ansvar, får de enormt svært ved at leve op til de krav, der stilles til dem – både i skolen og på arbejdspladsen. Nogle af dem knækker halsen på det og giver op, hvilket gør dem til lette ofre for ekstreme grupper og bander.

Jeg oplever, at jeg bliver behandlet anderledes på grund af mit køn og min etniske baggrund – nogle gange samtidig. Det er ikke en let balancegang at have holdninger med min baggrund.

Når jeg som nydansker kritiserer opdragelsesmønstrene i nydanske hjem, får jeg meget kritik af de konservative nydanske miljøer – især af mænd – om, at jeg skal passe mig selv.

Det samme sker, når jeg forsvarer fædres barselsrettigheder, så får jeg fra de konservative danske fløje at vide, at jeg skal kæmpe for Ayses rettigheder først.

Vi skal sikre, at fædre får øremærket barsel. Det er nøglen til at løse mange andre problemer. Men jeg drømmer også om en ligestillingsrevolution i nydanske hjem. 🌸

GUNVOR WIBROE,
FORMAND FOR
PARTIETS LIGE-
STILLINGSUDVALG
OG MEDLEM AF
KOMMUNAL-
BESTYRELSEN PÅ
FREDERIKSBERG:

LIGE LØN TIL MÆND OG KVINDER

Når det gælder ligestilling, handler nogle af de store udfordringer om, at kvinder og mænd stadig ikke får samme løn for samme arbejde. Det er sjældent, at du møder en kvinde på gangen med topchefer. Og når den danske erhvervselite vælger bestyrelsesmedlemmer, udpeger de i ni ud af ti tilfælde mænd. Sidst, men ikke mindst, er Danmark det land i Skandinavien, hvor mænd har mindst barsel.

Men der er flere ting, vi skal kæmpe for de næste år. Fædre skal have flere barselsrettigheder, vold mod kvinder skal bekæmpes, og vi skal arbejde for mere ligeløn. Kvinder får stadig mindre i løn end deres mandlige kolleger. Og kigger man tallene efter i sømmene, kan forskellen i lønpenen ikke forklares med mindre erfaring og anciennitet, dårligere uddannelse eller valg af offentlig arbejdsplads i stedet for privat. De får bare mindre i løn. Og det er et problem, som vi skal have løst.

Til en jobsamtale oplevede jeg engang at blive spurgt om, hvorvidt jeg kunne varetage jobbet og samtidig være mor til to små børn. Indrømmet, jeg blev lidt overrasket, særligt fordi jeg elsker – og brænder for – mit arbejde. En lidt speciel oplevelse.

Socialdemokraterne har historisk set altid gået forrest, når det gælder ligestilling. Vi er nået langt siden 1915, men der er stadig et stykke vej endnu. Også når det gælder om at få kvinder engageret i politik. I dag – 65 år efter at vi fik den første kvindelige borgmester – er kun 12 ud af landets 98 borgmestere kvinder. Det er ikke godt nok. Vi skal arbejde for at få endnu flere kvinder involveret i det politiske arbejde. Vi skal have sat alle vores potentialer og ressourcer i spil. 🌸

RASMUS HORN LANGHOFF,
MEDLEM AF
FOLKETINGET,
LIGESTILLINGS-
ORDFØRER:

LAD OS KÆMPE SAMMEN

Om ligestilling ikke er en lidt opreklameret eller søgt sag at kæmpe for i 2015? Nej, slet ikke. Mænd tjener 17 procent mere end kvinder, vi har et meget kønsopdelt arbejdsmarked, og fædrene betragtes – stadig – som sekundære i deres børns liv.

Så ligestillingskampen er ikke ovre endnu. Vi skal derhen, hvor både mænd og kvinder har gode muligheder for at kombinere et aktivt arbejdsliv og et nærværende familieliv.

Jeg tror og håber på, at fædre kommer meget mere på banen i fremtiden, så ligestillingskampen bliver en kamp, som mænd og kvinder, fædre og mødre kommer til at kæmpe sammen. Ikke imod hinanden.

Jeg har ikke selv oplevet den slags udfordringer på ligestillingsområdet. Men Pia Adelsteen fra Dansk Folkeparti udtalte engang til Politiken, at »Det kan godt være, Rasmus Horn Langhoff er blevet ligestillingsordfører, men derfor kan han sgu godt opføre sig som en mand«. Nogle har det nok stadig svært med at se mænd tale om ligestilling.

I forhold til mine kvindelige kolleger, venner og familiemedlemmer føler jeg mig fri, men ikke helt ligeværdig. Jeg oplever, at jeg skal kæmpe lidt mere end mine kvindelige kolleger for retten til også at prioritere det at være blevet forælder. Så hvis jeg kunne ændre to ting på ligestillingsområdet, skulle det være bedre forældrerettigheder for fædre og ligeløn til kvinder. 🌸

CHRISTEL SCHALDEMOSE,
MEDLEM AF EUROPA-
PARLAMENTET:

EU GØR IKKE GRIN MED LIGESTILLING

Løngabet mellem mænd og kvinder er det største problem i Europa – når det gælder ligestilling. Jeg forstår simpelthen ikke, hvordan vi kan værdsætte en mands fejning af fliser udendørs højere end en kvindes fejning af gulv indenfor.

Sammenlignet med de andre EU-lande er Danmark godt med på ligestillingsfronten – inden for nogle områder. Det gælder for eksempel i forhold til fordelingen af den politiske magt. I forhold til eksempelvis kvindelige professorer er et land som Italien længere fremme. Vold mod kvinder er også et kæmpestort problem i Danmark. Vi har desværre EU-rekord i det. Til gengæld har vi nogle af EU's mest arbejdsomme kvinder. Det handler om, at vi har sørget for at have pasningstilbud til vores børn.

Mange europæiske lande gør meget ud af at sikre systemer, der gør det lettere at skabe mere ligestilling. Nogle har kvoter, andre har systemer, hvor man skal stemme på en af hvert køn. I EU arbejder vi også med at sikre større andele af kvinder i virksomhedsbestyrelser. Men mange forhold i hverdagslivet er desværre ikke i fremgang. Vi er ikke kommet ret meget fremad i forhold til ligeløn, selvom der er store nationale forskelle. Men heldigvis er der rigtig meget fokus på ligestilling i EU. Ligestillingsdagsordenen bliver ikke latterliggjort og set ned på i EU på samme måde som i Danmark.

I min familie er det min mand, der arbejder på deltid og tager hovedansvaret for det derhjemme på hverdage. Og det er jeg stolt af. Ikke mindst fordi min mand og jeg på den måde giver det videre til vores tre drenge, at det er lige så naturligt, at kvinden har karrieren i familien som manden. Det tror jeg, at mine drenges kommende kærestes vil sætte stor pris på. 🌸

Socialdemokraten inviterer en aktuel person til at tage plads i **DEN RØDE STOL** til en snak om politik, demokrati og holdninger.

PETER AALBÆK I DEN RØDE STOL:

»HERUDE ER VI I SVING«

Provinsen er maskinrummet i Danmark, og mine naboer er dem, der får hele lortet til at hænge sammen, siger filmmanden Peter Aalbæk. Vi mødte ham på hans hjemmebane i Herfølge for at få hans bud på det Danmark, du kender.

AF MICHAEL HOLBEK · FOTO: THOMAS SJØRUP

Solen skinner over landejendommen i Herfølge, fuglene fløjter, og spørger man Peter Aalbæk til det Danmark, han kender, søger hans øjne roligt ud mellem havens stammer til nabovens rapsmark.

– Jeg er knaldende stolt af, at vi er et landbrugsland, der leverer kvalitetsprodukter, som alle i hele verden trygt kan spise uden frygt for at blive syge. Og jeg er glad for den tråd, der er i vores eksportartikler – de grønne marker, alternativ energi og sundhed, siger Peter Aalbæk.

Han tager en slurk vand og smiler.

– Jeg kan også godt lide den samklang, der er mellem de store eksporterhverv og den danske folkesjæl. Den, der handler om andelstanken og forsamlingshuse og højskoler. Det var bondebevægelsen, der fandt ud af, at man skulle deles om mejetærskeren, og selv i dag er Arla ejet af bønderne. Det er den rene socialisme, og det synes jeg er smukt, siger han.

SER MED SKEPSIS PÅ MEDIEGHETTO

Vi møder den entreprenante filmboss for at tale med ham om Socialdemokraternes slogan »Det Danmark, du kender«. Peter Aalbæk sidder med stoisk ro ved sit frø-nede havebord. Han er trukket i week-endhabitten og et par blå Crocs. For ham er Danmark ikke en entydig størrelse, og det er en fejl at tro, at den smarte metropol København skulle være billedet på Danmark.

– Inden for en radius af 10 km i Københavns bedre kvarterer sidder en ghetto

af mediefolk, som fortolker, hvordan landet ligger set fra Bernadotteskolen og Magasins Mad & Vin-afdeling. Den medieghetto ser vi på med en vis skepsis herude i mit Danmark.

Så hvad er Peter Aalbæks Danmark?

– Mine naboer er typiske danskere, der passer sig selv og har orden i sagerne. De har en tre-fire trailere og er håndværksmestre eller landmænd. Bilerne er i gang lidt i syv om morgenen, for der skal bestilles noget. Herude er vi i sving. Man passer sit arbejde og sørger for et udkomme. Man klarer sig selv og har altid gjort det. Provinsen er maskinrummet i Danmark, og mine naboer er dem, der får hele lortet til at hænge sammen.

HER HIVES MARGINALERNE RUNDT

Peter Aalbæk fremhæver, at der bor små fire millioner mennesker i provinsen.

– Provinsen er en opposition, som er relativt lavmælt, men det er os, man skal have fat i, hvis man skal bevare taburetten. Herude er det enten-eller mellem Dansk Folkeparti og Socialdemokraterne. Det er her, marginalerne hives rundt. Og selv om man synes, vi har jord i hovedet og er højreorienterede og racister, vil man gerne have vores kryds, når det gælder. Så lige nu iagttager vi her fra syvende kartoffelrække med slet skjult moro, hvilke krumspring der bliver gjort for at vinde vores stemme.

Hvad tænker du på?

– En kampagne som den med, at hvis

du er udlænding, skal du arbejde – den er lavet for at appellere til os. Den passer fint ind i vores værdier. Herude arbejder vi, og der er ingen, der fatter en brik af, at man skal have penge fra det offentlige uden at arbejde for dem. Jeg synes også, alle skal arbejde. Hvis man overhovedet kan løfte sin venstre arm, skal man da gøre det i samfundets tjeneste, siger Peter Aalbæk.

YDE, FØR DU KAN NYDE

Her er han inde på noget, han absolut ikke mener, Danmark skal være kendt for.

– Det er en skandale, at man tillader en million mennesker at få penge for ikke at lave noget. Det er den største menneskeforagt i nyere tid. Og det er ikke for at snakke skidt om dem, der får pengene, men om alle os, der giver dem. Det er big time at pisse på folk at sige: Her er nogle grunker – hold dig væk!

” Mine naboer er typiske danskere, der passer sig selv og har orden i sagerne

For Peter Aalbæk er overførselsindkomsterne et strukturelt problem, som er vokset ud af den bedste mening.

– Men enhver idiot kan da regne ud, at intet samfund har råd til, at fire millioner mennesker skal betale en million for ikke at lave noget. Det er uholdbart og helt sikkert den største politiske udfordring.

Hvad skal de lave til gengæld for ydelserne?

– Vi kommer til at mangle hænder, så vi skal jo have inkluderet alle, der kan noget. Hvorfor kan en pensioneret skolelærer ikke lave mad to gange om ugen i en børnehave? Det ville gøre skolelæreren glad og sikkert også være fint for børnene at møde

en med livserfaring og en anden måde at tackle tingene på.

– Det er også for ringe, at lokummerne på ens børns skole ikke kan blive malet, fordi der ikke er råd til det. Hvorfor ikke lade 10 pensionister male de lokummer? Så kunne de få sig en bajer bagefter og hygge sig. Så kom de også ud af klappen.

Men ville det ikke gøre malermesteren her i byen vred?

– Jo, sikkert, men der er jo ikke råd til, at han gør det. I stedet tager vi os råd til at betale nogle, der kunne lave det stykke arbejde, for ikke at lave noget. Det er jo en absurd økonomi. Jeg er sikker på, at 90 procent af dem, der modtager offentlige penge, godt kunne lave et eller andet til gengæld. Om det så bare er to timer om ugen. Jeg synes, det er så nedværdigende at modtage penge uden at skulle levere noget den anden vej. Jeg tror, vi skal tilbage til nogle af de gammeldags dyder: Du skal yde, før du kan nyde, hvor »fascistisk« det end måtte lyde, siger Peter Aalbæk. 🍷

PETER AALBÆK:

- Født i 1956 i Osted på Sjælland.
- Gift med arkitekt Lise Palm, har to børn.
- Uddannet på Statens Filmskole i 1987.
- Grundlagde sammen med Lars von Trier filmselskabet Zentropa i 1992.
- Modtog i 2001 en Æres-Bodil for sit arbejde med dansk film.
- På CV'et står der producer, produktionsmanager, skuespiller og manuskriptforfatter.

” På cirka to et halvt år er hun gået fra ikke at kunne et eneste ord dansk til at kunne forstå det meste

AOF LØFTER SHARIN OG PALLE

En syrisk flygtning og ordblind buschauffør er kursister hos AOF – og en del af den hastigt stigende vækst, som oplysningsforbundet oplever på voksenundervisnings- og sprogskoleområdet.

AF ELLEN STAMPE · FOTO: POUL MADSEN

Jeg synes, at medicin skal være gratis. Man skal ikke betale for medicin, siger Yuseff Alhasan og ser på Sharin Abdulqader Hurri og den anden kvinde i sin gruppe.

– Jeg er enig med dig, nikker 34-årige Sharin Abdulqader Hurri.

Hun kommer som flygtning fra det krigshærgede Syrien og har boet i Hammel med sin familie i godt to år – og gået på AOF-sprogskolen lige så længe. Da hun begyndte, var de 30 kursister. I dag er de 200.

Det summer af samtaler fra de andre grupper i det lyse, nyrenoverede klasseværelse på AOF Favrskov Sprogskole i Hadsten, hvor kursisterne på danskuddannelse 2, modul 6, sidder og diskuterer holdninger til det danske sundhedssystem. Underviser Mariann Goldkette Sørensen kommer hen til Sharin Abdulqader Hurri.

– Du skal skrive opgave efter sommerferien, så I skal altså øve jer i at argumentere, siger læreren.

Gruppen trækker det næste kort fra bunken, hvor der bliver spurgt, om der skal bruges flere penge på forebyggelse. Sharin Abdulqader Hurri smager på ordet forebyggelse. Så finder hun sin mobiltelefon frem og bruger Google Translate. Svaret står med arabiske tegn, og det udtales noget i retning af »wiqaiqa«.

Hun lyser op og siger en sætning på kurdisk, mens hun smiler bredt.

– Forebyggelse er bedre end helbredelse. Okay? kommer det så spørgende på dansk.

SKJULTE SIN ORDBLINDHED

Få kilometer derfra – i Aarhus hos AOF MIDT – bliver Palle Graversen undervist i dansk. Han er buschauffør og har altid skjult sin ordblindhed for alle andre end sin familie. Men for halvandet år siden tilbød hans arbejdsgiver, at de ansatte kunne få undervisning i arbejdstiden, hvis de havde behov for det. Det fik 51-årige Palle Graversen til at tage en gammel tyr ved hornene.

For at være berettiget til gratis undervisning for ordblinde skal man gennem en test, der viser, hvilket niveau man er på. Hvis man scorer 24 eller derover, er man ikke berettiget. Palle Graversen scorede 1,5.

– Det var så svært for mig at komme i gang, fordi jeg var bange for, at jeg ikke kunne lære noget. Det sidder så dybt i mig fra skolen, at de andre kiggede på mig, fordi jeg ikke kunne finde ud af det, forklarer Palle Graversen.

Han opdagede dog hurtigt, at han sagtens kunne lære noget. Pludselig kunne han skrive til venner og familie på Facebook, han kunne svare med sætninger på sms i stedet for bare »o.k.«, »ja« eller »nej«, og han kunne for første gang i sit liv selv skrive e-mails til sin arbejdsgiver.

– Jeg føler, at jeg er gået fra at kunne

læse og skrive 10 procent af, hvad andre kan, til at kunne 80-90 procent, siger han.

13-DOBLET AKTIVITET

Palle Graversen og Sharin Abdulqader Hurri er en del af en stigende vækst hos AOF inden for voksenundervisnings- og sprogskoleområdet. Forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning er steget fra godt 36.000 læste lektioner i 2008 til cirka 467.000 læste lektioner i 2013.

I samme periode er undervisningen i AOF's sprogskole næsten tredoblet fra 120.000 lektioner til 306.000 lektioner, og det skyldes, både at der går flere kursister på sprogskolerne, og at antallet af sprogskoler i AOF-regi er steget.

Administrerende direktør hos AOF Danmark, John Meinert Jacobsen, glæder sig over væksten. Den er nemlig et resultat af en helt bevidst strategi, som oplysningsforbundet gennem en årrække har arbejdet hen imod.

– Vi er gået efter at oparbejde en volumen og kapacitet inden for almenuddannelse af voksne. Samtidig lægger vi vægt på høj kvalitet i det, vi leverer. Det er vores filosofi, forklarer John Meinert Jacobsen.

BRUG FOR FLEKSIBILITET

AOF arbejder målrettet på at få driftsoverenskomster på ordblindeområdet og

Det er to år siden, Sharin Abdulqader Hurri flygtede fra Syrien og landede i Hammel. Hun lærer dansk på AOF's sprogskole i Favrskov.

Buschaufføren Palle Graversen skjulte sin ordblindhed, men efter undervisningen hos AOF kan han skrive e-mails, han er på Facebook – og til sommer skriver han en tale til sin sølvbrud.

SE DEM PÅ VIDEO

AOF har produceret to små film om henholdsvis Palle Graversen og Sharin Abdulqader Hurri. Her fortæller de om deres undervisning.

Scan denne kode og mød Palle:

Scan denne kode og mød Sharin:

området for forberedende voksenundervisning i hele landet, så det bliver muligt for organisationen bredt at tilbyde undervisning. Driftsoverenskomsterne bliver fordelt af VUC, der samtidig selv er aktør på voksenuddannelsesområdet.

– AOF har en strategi om at være en fleksibel aktør, som kan tilbyde undervisning på netop de tidspunkter, som en virksomhed, en fagforening eller en kommune har brug for. Vi kan se, at der er brug for en enorm fleksibilitet ude i samfundet, og det kan vi levere, understreger John Meinert Jacobsen og fortsætter:

– AOF blev »født« for at tilbyde uddannelse til arbejderne i 1923. I dag er målgruppen bredere med flygtninge og indvandrere, men målet er stadig at give mennesker muligheder – for job og for at deltage i samfundet.

SKRIVER TALE TIL SØLVBRUDEN

På AOF Favrskov Sprogskole er klassen gået i gang med arbejdsmarkedet. Der står »ar-bejds-løs-heds-kas-se« med rød tusch på tavlen. Underviser Mariann Goldkette Sørensen gennemgår forskellen på røde og gule fagforeninger, mens

Sharin Abdulqader Hurri tager notater i sin lille bog.

På cirka to et halvt år er hun gået fra ikke at kunne et eneste ord dansk til at kunne forstå det meste og tale dansk, så hun kan bestå danskuddannelse 2. Hun har en drøm om at uddanne sig som pædagogmedhjælper.

Palle Graversen har også en drøm. Han vil skrive en tale til sit sølvbryllup, der står til sommer. En tanke, der ville have været helt utænkelig for halvandet år siden. Men nu er han i gang med teksten. Nu kan han selv gøre det. 🌸

Det er to år siden, Sharin Abdulqader Hurri flygtede fra Syrien og landede i Hammel. Hun lærer dansk på AOF's sprogskole i Favrskov.

Buschaufføren Palle Graversen skjulte sin ordblindhed, men efter undervisningen hos AOF kan han skrive e-mails, han er på Facebook – og til sommer skriver han en tale til sin sølvbrud.

SE DEM PÅ VIDEO

AOF har produceret to små film om henholdsvis Palle Graversen og Sharin Abdulqader Hurri. Her fortæller de om deres undervisning.

Scan denne kode og mød Palle:

Scan denne kode og mød Sharin:

området for forberedende voksenundervisning i hele landet, så det bliver muligt for organisationen bredt at tilbyde undervisning. Driftsoverenskomsterne bliver fordelt af VUC, der samtidig selv er aktør på voksenuddannelsesområdet.

– AOF har en strategi om at være en fleksibel aktør, som kan tilbyde undervisning på netop de tidspunkter, som en virksomhed, en fagforening eller en kommune har brug for. Vi kan se, at der er brug for en enorm fleksibilitet ude i samfundet, og det kan vi levere, understreger John Meinert Jacobsen og fortsætter:

– AOF blev »født« for at tilbyde uddannelse til arbejderne i 1923. I dag er målgruppen bredere med flygtninge og indvandrere, men målet er stadig at give mennesker muligheder – for job og for at deltage i samfundet.

SKRIVER TALE TIL SØLVBRUDEN

På AOF Favrskov Sprogskole er klassen gået i gang med arbejdsmarkedet. Der står »ar-bejds-løs-heds-kas-se« med rød tusch på tavlen. Underviser Mariann Goldkette Sørensen gennemgår forskellen på røde og gule fagforeninger, mens

Sharin Abdulqader Hurri tager notater i sin lille bog.

På cirka to et halvt år er hun gået fra ikke at kunne et eneste ord dansk til at kunne forstå det meste og tale dansk, så hun kan bestå danskuddannelse 2. Hun har en drøm om at uddanne sig som pædagogmedhjælper.

Palle Graversen har også en drøm. Han vil skrive en tale til sit sølvbryllup, der står til sommer. En tanke, der ville have været helt utænkelig for halvandet år siden. Men nu er han i gang med teksten. Nu kan han selv gøre det. 🌸

1. MAJ-PLAKATEN 2015

1. maj-plakaten var traditionen tro en kunstplakat. I år lavet som en collage af de to etablerede og anerkendte kunstnere Kathrine Ærtebjerg og Kristian Devantier. De to lærte hinanden at kende på Kunstakademiet og har i årets 1. maj-plakat – det var i øvrigt 125. gang, der blev holdt 1. maj – mikset de to stilarter: Kathrine Ærtebjergs eventyrunivers og Kristian Devantiers collagestil. Plakaten kan bestilles via partikontoret.dk.

COPENHAGEN PRIDE PARADE

Gå med i dette års Copenhagen Pride Parade sammen med andre socialdemokrater lørdag den 15. august. Paraden går fra Frederiksberg Rådhus til Københavns Rådhus. Vi håber, at så mange som muligt har lyst til at gå med i optoget sammen med Socialdemokraterne og DSU.

40-ÅRS JUBILÆUM

LISSA GALLE kan fejre sit 40-års jubilæum i partiet den 1. juli 2015. Hjerteligt tillykke, Lissa.

FOLKEMØDET PÅ BORNHOLM

Socialdemokraterne deltager igen i år i den store politik- og demokratifestival Folkemødet på Bornholm. Vi holder til i den gamle brandstation på hovedgaden i Allinge, hvor der er arrangementer, underholdning og events i alle de fire dage, Folkemødet varer. Vi håber at se en masse politikinteresserede på Bornholm fra den 11. til den 14. juni.

PETER SABROE KLUBBEN

Konstruktiv og livlig debat er vigtig for den enkelte og for det demokratiske samfund. Peter Sabroe Klubben giver muligheden for en sådan debat. En debat, der foregår på et socialdemokratisk grundlag. Og en debat, der giver gode indgange til både viden og beslutningstagere.

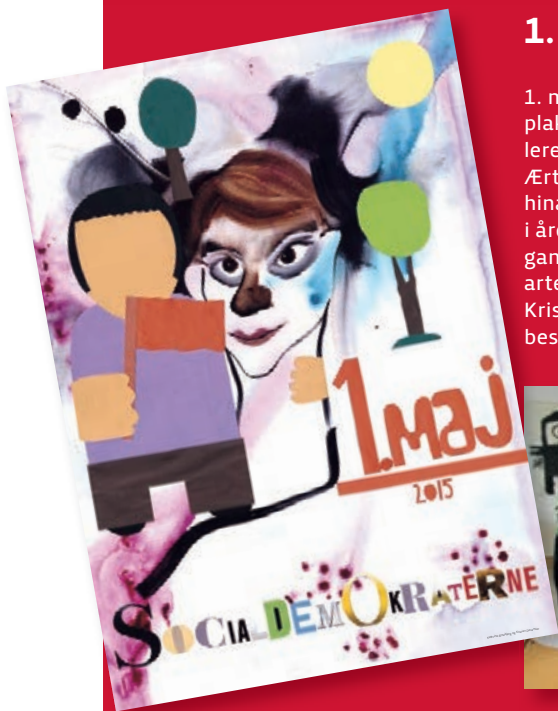
Peter Sabroe Klubben optager medlemmer med et socialdemokratisk ideologisk grundlag og med tilknytning til kommunikation enten professionelt eller på frivillig basis. Klubben er opkaldt efter journalisten, politiker og forkæmper for samfundets svage Peter Sabroe.

Klubben tilbyder debatmøder med kvalificerede indledere, et hyggeligt og positivt samvær med mennesker, der har den samme politiske tilgang som dig, og muligheden for at møde både socialdemokratiske toppolitikere og kommende stjerner.

Hvis du vil høre mere om klubben, så kontakt klubbens formand, Karl Vilhelm Christiansen, på telefon 4077 6421 eller e-mail: kvc@ishoejby.dk.

NY OMDELING AF SOCIALDEMOKRATEN

Vær opmærksom på, at du nu modtager *Socialdemokraten* i et omslag fra Post Danmark. Hvis du har sagt »nej tak« til reklamer, vil omslaget indeholde *Socialdemokraten* og evt. andre magasiner. Modtager du reklamer med posten, skal du være opmærksom, da *Socialdemokraten* vil blive omdelt i omslaget sammen med reklamerne.

1. MAJ-PLAKATEN 2015

1. maj-plakaten var traditionen tro en kunstplakat. I år lavet som en collage af de to etablerede og anerkendte kunstnere Kathrine Ærtebjerg og Kristian Devantier. De to lærte hinanden at kende på Kunstakademiet og har i årets 1. maj-plakat – det var i øvrigt 125. gang, der blev holdt 1. maj – mikset de to stilarter: Kathrine Ærtebjergs eventyrunivers og Kristian Devantiers collagestil. Plakaten kan bestilles via partikontoret.dk.

COPENHAGEN PRIDE PARADE

Gå med i dette års Copenhagen Pride Parade sammen med andre socialdemokrater lørdag den 15. august. Paraden går fra Frederiksberg Rådhus til Københavns Rådhus. Vi håber, at så mange som muligt har lyst til at gå med i optoget sammen med Socialdemokraterne og DSU.

40-ÅRS JUBILÆUM

LISSA GALLE kan fejre sit 40-års jubilæum i partiet den 1. juli 2015. Hjerteligt tillykke, Lissa.

FOLKEMØDET PÅ BORNHOLM

Socialdemokraterne deltager igen i år i den store politik- og demokratifestival Folkemødet på Bornholm. Vi holder til i den gamle brandstation på hovedgaden i Allinge, hvor der er arrangementer, underholdning og events i alle de fire dage, Folkemødet varer. Vi håber at se en masse politikinteresserede på Bornholm fra den 11. til den 14. juni.

PETER SABROE KLUBBEN

Konstruktiv og livlig debat er vigtig for den enkelte og for det demokratiske samfund. Peter Sabroe Klubben giver muligheden for en sådan debat. En debat, der foregår på et socialdemokratisk grundlag. Og en debat, der giver gode indgange til både viden og beslutningstagere.

Peter Sabroe Klubben optager medlemmer med et socialdemokratisk ideologisk grundlag og med tilknytning til kommunikation enten professionelt eller på frivillig basis. Klubben er opkaldt efter journalisten, politiker og forkæmper for samfundets svage Peter Sabroe.

Klubben tilbyder debatmøder med kvalificerede indledere, et hyggeligt og positivt samvær med mennesker, der har den samme politiske tilgang som dig, og muligheden for at møde både socialdemokratiske toppolitikere og kommende stjerner.

Hvis du vil høre mere om klubben, så kontakt klubbens formand, Karl Vilhelm Christiansen, på telefon 4077 6421 eller e-mail: kvc@ishoejby.dk.

NY OMDELING AF SOCIALDEMOKRATEN

Vær opmærksom på, at du nu modtager *Socialdemokraten* i et omslag fra Post Danmark. Hvis du har sagt »nej tak« til reklamer, vil omslaget indeholde *Socialdemokraten* og evt. andre magasiner. Modtager du reklamer med posten, skal du være opmærksom, da *Socialdemokraten* vil blive omdelt i omslaget sammen med reklamerne.

Fiskere ved Elmina i Cape Coast-regionen.

TAG MED TIL GHANA

Ghanas og Danmarks historie er tæt sammenkoblet på godt og ondt. Fra fortidens menneskefjendske slavehandel til nutidens samarbejde med Ghana som en af Danmarks vigtigste partnere i Afrika: Et demokratisk og stabilt centrum i en kaotisk region.

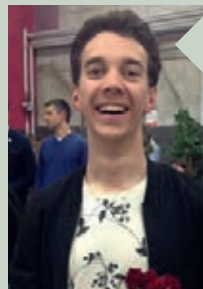
Siden 2012 har Socialdemokraterne samarbejdet med Ghanas regeringsparti, det socialdemokratiske National Democratic Congress, NDC, og i uge 5/2016 kan du opleve landet og samarbejdet på egen hånd på en studietur sammen med socialdemokratiske partifæller.

Både politik, levestandard og Ghanas farverige kultur vil være på dagsordenen, når NDC byder os velkommen bag kulissen i Ghanas unge og dynamiske demokrati. Du vil opleve det store skel imellem den moderne afrikanske metropol Accra, Volta-regionens smukke natur og de kystnære forter, der minder os om landets barske fortid som centrum for slavehandlen.

Turen finder sted i uge 5 (den første uge af februar) næste år. Der er mulighed for individuelt at forlænge turen. Det forventes, at prisen højst bliver 15.000 kr. pr. person – det beløb dækker fly og hotel. Der er plads til 30 deltagere – efter først til mølle-princippet.

Tilmelding: simon@socialdemokraterne.dk.

TOPPOST TIL DSU'ER

DSU'S ALEXANDER BLUM BERTELSEN er blevet valgt som næstformand i den europæiske paraplyorganisation Young European Socialists! Det er, bemærker DSU, »vigtigt, at vi er stærkt repræsenteret i internationale sammenhænge«. Tillykke til DSU – og Alexander.

KOM TIL KVINDEKONFERENCE

2015 er et helt særligt år for kvinderne. Det er 100 år siden, de fik valgret – og selv om ligestillingen er nået langt, er der stadig noget at kæmpe for.

Det bliver der sat fokus på på den 40. socialdemokratiske kvindekonference, hvor temaet blandt andet bliver, hvilket samfund vi ønsker for de næste 100 år.

I år afholdes konferencen i Aarhus i weekenden 21.-23. august. Den er vigtig for aktive socialdemokratiske kvinder i forhold til at netværke og sammen udvikle handlingsmuligheder for at sætte fokus på køn og ligestillingen inden for forskellige emner.

Læs mere og tilmeld dig på sikia.dk/Q15.html.

Tilmeldingen er åben til den 15. maj.

Priser fra 999 kr. for studerende til 2.100 kr. (for enkeltværelser).

RUNDE FØDSELSDAGE

7. maj fylder medlem af Europa-Parlamentet Ole EU Christensen 60 år.

23. maj fylder undervisningsminister Christine Antorini 50 år.

20. juni fylder forhenværende minister Sonja Mikkelsen 60 år.

1. august fylder borgmester i Herlev Thomas Gyldal Petersen 40 år.

VIKINGESOMMERLEJR – OGSÅ FOR SOCIALDEMOKRATER

I uge 30 – fra 20. til 26. juli – inviterer DUI-LEG og VIRKE på JUBI-lejr, en stor sommerlejr, som afholdes hvert femte år i forbindelse med organisationens jubilæum. Denne gang med temaet vikinger og fokus på vikingernes dagligdag.

Lejrpladsen i Hals i Nordjylland vil blive bygget op omkring et fælles handelssted, hvor man kommer til at lave og producere en masse varer og smykker i forskellige værksteder. Gennem ugen kan man også bygge sit helt eget vikingeskib (en form for sæbekassebil), som vi sidst på ugen skal bruge til en kæmpe »sejlad«. Vi får også besøg af en rigtig vikingegruppe, vi skal lege gamle lege, synge fællessang og meget mere.

Hele lejren koster blot 1.000 kroner pr. person og er gratis for børn under fire. Prisen inkluderer transport, mad, aktiviteter og overnatning i eget telt i de naturskønne omgivelser mellem skov og strand på lejrpladsen ved DUI's efterskole Bisnapgård. Prisen gælder DUI's egne medlemmer og medlemmer af Socialdemokraterne.

Spørgsmål og tilmeldinger kan rettes til DUI's forbundskontor på telefon 3617 7200 eller e-mail dui@dui.dk.

Fiskere ved Elmina i Cape Coast-regionen.

TAG MED TIL GHANA

Ghanas og Danmarks historie er tæt sammenkoblet på godt og ondt. Fra fortidens menneskefjendske slavehandel til nutidens samarbejde med Ghana som en af Danmarks vigtigste partnere i Afrika: Et demokratisk og stabilt centrum i en kaotisk region.

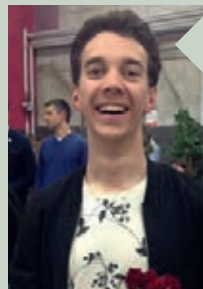
Siden 2012 har Socialdemokraterne samarbejdet med Ghanas regeringsparti, det socialdemokratiske National Democratic Congress, NDC, og i uge 5/2016 kan du opleve landet og samarbejdet på egen hånd på en studietur sammen med socialdemokratiske partifæller.

Både politik, levestandard og Ghanas farverige kultur vil være på dagsordenen, når NDC byder os velkommen bag kulissen i Ghanas unge og dynamiske demokrati. Du vil opleve det store skel imellem den moderne afrikanske metropol Accra, Volta-regionens smukke natur og de kystnære forter, der minder os om landets barske fortid som centrum for slavehandlen.

Turen finder sted i uge 5 (den første uge af februar) næste år. Der er mulighed for individuelt at forlænge turen. Det forventes, at prisen højst bliver 15.000 kr. pr. person – det beløb dækker fly og hotel. Der er plads til 30 deltagere – efter først til mølle-princippet.

Tilmelding: simon@socialdemokraterne.dk.

TOPPOST TIL DSU'ER

DSU'S ALEXANDER BLUM BERTELSEN er blevet valgt som næstformand i den europæiske paraplyorganisation Young European Socialists! Det er, bemærker DSU, »vigtigt, at vi er stærkt repræsenteret i internationale sammenhænge«. Tillykke til DSU – og Alexander.

KOM TIL KVINDEKONFERENCE

2015 er et helt særligt år for kvinderne. Det er 100 år siden, de fik valgret – og selv om ligestillingen er nået langt, er der stadig noget at kæmpe for.

Det bliver der sat fokus på på den 40. socialdemokratiske kvindekonference, hvor temaet blandt andet bliver, hvilket samfund vi ønsker for de næste 100 år.

I år afholdes konferencen i Aarhus i weekenden 21.-23. august. Den er vigtig for aktive socialdemokratiske kvinder i forhold til at netværke og sammen udvikle handlingsmuligheder for at sætte fokus på køn og ligestillingen inden for forskellige emner.

Læs mere og tilmeld dig på sikia.dk/Q15.html.

Tilmeldingen er åben til den 15. maj.

Priser fra 999 kr. for studerende til 2.100 kr. (for enkeltværelser).

RUNDE FØDSELSDAGE

7. maj fylder medlem af Europa-Parlamentet Ole EU Christensen 60 år.

23. maj fylder undervisningsminister Christine Antorini 50 år.

20. juni fylder forhenværende minister Sonja Mikkelsen 60 år.

1. august fylder borgmester i Herlev Thomas Gyldal Petersen 40 år.

VIKINGESOMMERLEJR – OGSÅ FOR SOCIALDEMOKRATER

I uge 30 – fra 20. til 26. juli – inviterer DUI-LEG og VIRKE på JUBI-lejr, en stor sommerlejr, som afholdes hvert femte år i forbindelse med organisationens jubilæum. Denne gang med temaet vikinger og fokus på vikingernes dagligdag.

Lejrpladsen i Hals i Nordjylland vil blive bygget op omkring et fælles handelssted, hvor man kommer til at lave og producere en masse varer og smykker i forskellige værksteder. Gennem ugen kan man også bygge sit helt eget vikingeskib (en form for sæbekassebil), som vi sidst på ugen skal bruge til en kæmpe »sejls«-. Vi får også besøg af en rigtig vikingegruppe, vi skal lege gamle lege, synge fællessang og meget mere.

Hele lejren koster blot 1.000 kroner pr. person og er gratis for børn under fire. Prisen inkluderer transport, mad, aktiviteter og overnatning i eget telt i de naturskønne omgivelser mellem skov og strand på lejrpladsen ved DUI's efterskole Bisnappgård. Prisen gælder DUI's egne medlemmer og medlemmer af Socialdemokraterne.

Spørgsmål og tilmeldinger kan rettes til DUI's forbundskontor på telefon 3617 7200 eller e-mail dui@dui.dk.

VELKOMMEN TIL

LIANA LANDEL

BALLERUP

»Jeg er rimeligt rød og har i mange år været på den yderste venstrefløj. Jeg har stort set altid stemt på Enhedslisten, for det er der, mit menneskesyn og mine holdninger har passeret bedst. Og jeg har stadig sympati for dem, men ...«.

Liana Landel, 39 år og socialpædagog, fuldender ikke sætningen, når hun skal forklare, hvorfor hun ved næste valg ikke alene flytter sit kryds fra Ø til A, men også har meldt sig ind i Socialdemokraterne.

Der er nemlig flere grunde, der alle kredser om samme fællesnævner: Liana Landel ser sit medlemskab som en del af det bolværk, det er nødvendigt at rejse over for Venstre og Dansk Folkeparti.

– Jeg arbejder som bostøtte i socialpsykiatrien i Farum Kommune, hvor jeg besøger og hjælper borgere med autisme. Det er blandt andet gennem mit arbejde, jeg har oplevet, hvordan de svageste i samfundet har mærket konsekvenserne af den politik, som den tidligere regering førte, siger Liana Landel og fortsætter:

– Vi begyndte at møde dem, der har det sværest, med mistillid og mistro. Som om de vil misbruge systemet. Det bryder jeg mig ikke om. Vi taler om folk, der faktisk gerne vil klare sig selv, men på en eller anden måde har mærket, at livet ikke er nemt.

Det menneskesyn oplever hun ikke i Socialdemokraterne. Her fornemmer hun en linje, der handler om, at vi skal hjælpe hinanden.

– Når vi taler om flygtningene, skal vi huske, at de ikke er her, fordi det er sjovt. De er her, fordi de ikke længere kunne være der, hvor de hører til, siger hun.

Som alle andre er Liana Landel spændt på det kommende valg. Hendes største frygt er, at Venstre og Dansk Folkeparti kommer til at få afgørende indflydelse.

– Dansk politik er blevet ret amerikanseret med kampen mellem rød og blå blok. Og her er Socialdemokraterne det eneste alternativ til Venstre. Men jeg er da glad for, at vi stadig har Enhedslisten til at stille de kritiske spørgsmål, siger Liana Landel.

Hvad laver du, når du ikke er socialpædagog og socialdemokrat?

– Så har jeg ikke noget liv. Ha-ha-ha ... Nej, så tager jeg mig af mine to børn – jeg er fraskilt – og koncentrerer mig om den coachuddannelse, jeg er i gang med. Jeg vandt uddannelsen via Facebook og er blevet meget optaget af de muligheder, uddannelsen giver mig, i forhold til mit arbejde og den positive tilgang, jeg gerne vil møde borgerne med. 🌹

mob

FØLG OS PÅ:

Facebook.com/socialdemokraterne

@Spolitik

@Socialdemokraterne

www.socialdemokraterne.dk